

W numerze m.in.:

- ➡ Materiały z XXV KZD we Wrocławiu
- ➡ Rząd łamie ustalenia ws. wysokości wynagrodzenia minimalnego
- ➡ Artykuł miesiąca – Solidarność musi być bliżej ludzi
- ➡ Notes Związkowca nr 68

DZIAŁ INFORMACJI

KK NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Spis treści

WYDARZENIA MIESIĄCA.....	3
OBRADY 25. KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW	5
Z OBRAD PREZYDIUM KK.....	23
POSIEDZENIE Z DN. 6.10.2010 R.	23
POSIEDZENIE Z DN. 12.10.2010 R.	27
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ.....	34
POSIEDZENIE Z DN. 20.10.2010 R.	34
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	35
WSKAŹNIKI GUS.....	35
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	37
NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA.....	37
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE	39
NEGOCJACJE	39
BHP	39
INFORMACJE RÓŻNE	39
25. KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ.....	39
RZĄD ŁAMIE USTALENIA	40
ARTYKUŁ MIESIĄCA.....	41
SOLIDARNOŚĆ MUSI BYĆ BLIŻEJ LUDZI	41

WYDARZENIA MIESIĄCA

Posiedzenia, opinie, spotkania prezydium i Komisji Krajowej

3 października – gościem posiedzenia Zarządu Regionu Gdańskiego NSZZ „S” był Janusz Śniadek. Przewodniczący odniósł się do działań rządu PO, który chce zmarginalizować, a nawet uniemożliwić działalność „Solidarności”. - *Spór z rządem toczy się o fundamentalne wartości, o przesłanie idei, postulatów Sierpnia 1980 r.* – mówił. Zdaniem Śniadka „Solidarność” będzie teraz zmuszona skupiać się na sprawach branżowych, zajmując się bieżącymi problemami. Podczas posiedzenia podjęto temat zatrudnienia. Tylko połowa zatrudnionych pracuje w poparciu o stałą umowę o pracę, 38 % na czas określony, rośnie liczba zatrudnionych „na czarno”. - *Miejsce pracy jest największą wartością. Ludzie czują się już zdeternowani i gotowi nawet na desperackie czyny* – mówił szef „Solidarności”.

6 października - odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej, na którym negatywnie zaopiniowano projekt ustawy Ministra Finansów z dnia 9 września 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ponieważ planowane podniesienie obowiązujących stawek podatku od towarów i usług na okres 3 lat będzie miało niekorzystne konsekwencje dla społeczeństwa oraz gospodarki. Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie zgadza się na ratowanie kondycji budżetu kosztem obywateli. Ponadto prezydium negatywnie zaopiniowało zmiany dotyczące podwyżek stawek akcyzy, które spowodują wzrost cen paliw, co doprowadzi do zwiększenia kosztów prowadzenia działalności, w efekcie czego nastąpi wzrost cen odczuwalny dla konsumentów.

12 października – prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” po zapoznaniu się z projektem wspólnej deklaracji partnerów społecznych dotyczącej nękania i przemocy w miejscu pracy (w wersji uzgodnionej przez NSZZ „Solidarność”, OPZZ, PKPP Lewiatan, Pracodawców RP i Związek Rzemiosła Polskiego) zaakceptowało treść deklaracji oraz upoważniło Janusza Śniadka do podpisania jej wraz z liderami pozostałych organizacji partnerów społecznych.

21 października – rozpoczął się we Wrocławiu i potrwał 2 dni XXV Krajowy Zjazd Delegatów, w którym uczestniczyło ponad 300 delegatów. KZD był zjazdem sprawozdawczo-wyborczym. Delegaci reprezentujący blisko 700 tys. członków Związku podsumowali mijającą kadencję oraz wybrali nowe krajowe władze NSZZ „Solidarność”. Delegaci wysłuchali sprawozdania z prac Komisji Krajowej w ostatniej kadencji, następnie po prezentacji kandydatów wybrali Piotra Dudę na nowego przewodniczącego Komisji Krajowej. Duda otrzymał 166 głosów, a dotychczasowy przewodniczący, Janusz Śniadek, 139. W drugim dniu zjazdu delegaci wybrali członków Komisji Krajowej i członków Krajowej Komisji Rewizyjnej. Z delegatami spotkał się John Monks, sekretarz generalny EKZZ oraz Grigor Gradev z MKZZ. Obaj gratulowali nowemu przewodniczącemu Komisji Krajowej. Pomiędzy wyborami delegaci pracowali nad dokumentami związkowymi. - *Zrobię wszystko, żebyście się przekonali do mojej wizji Związku. Niech żyje „Solidarność”*- powiedział na zakończenie Zjazdu Piotr Duda, przewodniczący KK.

Protesty, manifestacje, spory, akcje strajkowe, porozumienia w zakładach pracy

6 października – Rada Krajowej Sekcji Pracowników Pomocy Społecznej NSZZ „Solidarność” przyjęła stanowisko, w którym udzieliła pełnego poparcia dla działań Międzyzakładowej Komisji NSZZ „Solidarność” Pracowników Ochrony Zdrowia w Częstochowie. Chodzi o spór zbiorowy mający na celu doprowadzenie do skutecznych rozstrzygnięć w zakresie wzrostu wynagrodzeń zasadniczych dla pracowników Domu Pomocy Społecznej przy ul. Kontkiewicza. Rada Sekcji zadeklarowała pomoc dla wszelkich działań zmierzających do rozwiązania problemu, a przy braku realizacji postulatów NSZZ „Solidarność” zapowiedziała rozpoczęcie przygotowań do ogólnopolskiej akcji protestacyjnej w Częstochowie.

7 października – w Międzynarodowy Dzień Godnej Pracy – Rada Sekcji Krajowej Pracowników Handlu NSZZ „Solidarność” ogłosiła dzień solidarności z pracownikami handlu. Tego dnia pracownicy niektórych sieci handlowych – Carrefoura, Bomi, Praktikera, Biedronki, Reala chcieli zwrócić uwagę na sytuację pracowników handlu, a szczególnie na pogarszające się warunki pracy i płacowe w całym sektorze handlu w Polsce. Związkowcy podkreślali, że wielu pracowników handlu jest niewłaściwie wynagradzanych. Występowali przeciwko bardzo dużym dysproporcjom płacowym w branży pomiędzy kadrą kierowniczą a pracownikami. Zwrócili także uwagę na fakt, iż koszty pracy ograniczone są również poprzez nakładanie na pracowników coraz to nowych obowiązków, za którymi nie idą jednak podwyżki.

11 października – Rada Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność” postanowiła przygotować wystąpienie do Sejmu RP w sprawie wprowadzania zmian w ustawie o osobach represjonowanych w okresie po wprowadzeniu stanu wojennego, które, jeśli zostałyby uchwalone i weszły w życie, pozwoliłyby członkom „Solidarności” wyrzuconym z pracy lub przeniesionym na gorzej płatne stanowiska za działalność związkową lub opozycyjną ubiegać się o odszkodowanie za represje.

18 października – salowe z Dąbrowy Górniczej rozpoczęły siódmy tydzień protestu okupacyjnego w dąbrowskim magistracie. Kilkadziesiąt salowych protestuje, ponieważ firma Naprzód, która wygrała przetarg na sprzątanie dąbrowskiego szpitala, odmówiła przyjęcia ich do pracy na warunkach, na jakich były zatrudnione w firmie poprzednio sprzątajacej szpital, do której z kolei trafiły w 2004 roku, po tym jak szpital postanowił wprowadzić outsourcing usług sprzątania. Protestujące oczekują umów o pracę na czas nieokreślony i minimalnego ustawowego wynagrodzenia.

18 października – członkowie KZ NSZZ „Solidarność” PKP Cargo S.A. Podkarpacki Zakład Spółki w Przemyśle rozpoczęli w Żurawicy protest głodowy. Strajk jest przyczyną projektu restrukturyzacji zakładającego likwidację 6 z 16 funkcjonujących zakładów, w tym także zakładu podkarpackiego. To kolejna już restrukturyzacja, która spowoduje dalsze zwolnienia pracowników i ograniczenia działalności w PKP Cargo S.A. jako narodowego przewoźnika towarowego. Związkowcy wyrazili zgodę na zawieszenie protestu na czas podjęcia rozmów na jeden dzień – ze względu na pogarszający się stan zdrowia jednego z protestujących. KZ zdecydowała, że w przypadku braku porozumienia do 27.10, protest zostanie zaostrożony m.in. poprzez odwieszenie sporu zakładowego w firmie oraz zablokowania drogi dojazdowej do przejścia granicznego w Medyce.

26 października – po długich i trudnych negocjacjach związkowcom z Fabryki Zmechanizowanych Obudów Ścianowych Fazos w Tarnowskich Górach udało się wywalczyć pierwsze od dwóch lat podwyżki płac. W listopadzie pracownicy otrzymają pensje wyższe średnio o 210 zł. Najbardziej wzrosną wynagrodzenia tych pracowników, którzy zarabiali najmniej.

26 października – rozpoczęło się referendum w trzecim z oddziałów Polskiej Miedzi na temat tego, czy górnicy są za strajkiem w miedziowym koncernie. Tym razem swój głos oddają górnicy z kopalni „Lublin”. Wcześniej głosowali pracownicy kopalń „Polkowice-Sieroszowice” i „Rudna”. Tam wyniki zostały już podliczone. W obu przypadkach referenda były ważne, ponad 90 proc. głosujących jest gotowa na strajk. Górnicy odpowiadali na pytania dotyczące zapewnienia im gwarancji pracy w procesie dalszej prywatyzacji KGHM, a także zamieszczenia pakietu medycznego w zbiorowym układzie pracy.

28 października – Prezydium Zarządu Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność” z niedowierzaniem i zaskoczeniem przyjęło informację o zamiarze likwidacji PKS Kielce S.A. przez Ministra Skarbu Państwa. „Podejmowanie tak istotnych decyzji rodzi podejrzenia o niejasną grę. Moment podejmowania decyzji, tzn. tuż przed wyborami samorządowymi, świadczy o braku zainteresowania właściciela ewentualną komunalizacją, którą mogą podjąć nowo wybrane samorządy. Prezydium kolejny już raz domaga się od MSP powstrzymania destrukcyjnej polityki względem PKS Kielce S.A., odstąpienia od likwidacji i podjęcia działań sanacyjnych” – czytamy w stanowisku Prezydium Zarządu Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność”.

29 października – zrzeszeni w NSZZ „Solidarność” zawodowi kierowcy protestowali z prędkością 30 km/h przeciwko zbyt niskim pensjom, nieuczciwym umowom o pracę i nieopodatkowanym wypłatom. Związek domaga się ustalenia płacy minimalnej dla kierowców międzynarodowych na poziomie 3 tys. zł brutto, a dla krajowych 2 tys. złotych. Kierowcy chcą m.in. uczciwych umów o pracę, jednolitych diet za podróże służbowe, wynagrodzeń za godziny nocne i nadliczbowe, dodatków za załadunek i rozładunek, przestrzegania norm czasu pracy i emerytury po 35 latach pracy w zawodzie kierowcy.

OBRADY 25. KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

Uchwała nr 1 XXV KZD

ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 7 XVI KZD, postanawia nadać następującym osobom tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność”:

1. Eric Chenoweth	14. Alain Leboutteiller
2. Ojciec Euzebiusz Konstanty Ciaciek	15. Ks. Prałat Józef Maj
3. Ks. Prałat Józef Dobosz	16. Ks. Stanisław Małkowski
4. Ks. Prałat Stanisław Dutka	17. Ks. Prałat Józef Miszczuk
5. Ks. Franciszek Głód	18. Bertrand Retout
6. Ks. Prałat Jerzy Gniatczyk	19. Ks. dr Jan Sikorski
7. Ks. Krzysztof Gołębiewski	20. Ks. Tadeusz Sitko
8. Ks. Aleksander Jacyniak	21. Ks. Stanisław Słowik
9. Ks. Prałat Władysław Józków	22. Gérard Soufflet
10. Ks. Jerzy Kacprzyk	23. Wolfgang Stasche
11. Ks. Prałat Marian Kopko	24. Ks. Biskup Józef Zawitkowski
12. Ks. Janusz Kubrak	25. Ks. Infułat Zygmunt Żukowski
13. Irena Lasota	26. Ks. Dziekan Bogdan Żygadło

Uchwała nr 2 XXV KZD

ws. nadania tytułu Honorowego Członka NSZZ „Solidarność”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zgodnie ze Statutem Związku i Regulaminem przyjętym uchwałą nr 26 VI KZD w sprawie nadania tytułu „Honorowy Członek NSZZ „Solidarność” – nadaje tytuł Honorowego Członka NSZZ „Solidarność” niżej wymienionym:

1. Hanjo Lucassen

2. Bernhard Sonntag
3. Marek Banasik
4. Adam Łukowski.

UCHWAŁA PROGRAMOWA XXV KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Nawiązując do celów programowych wyznaczonych w Statucie NSZZ „Solidarność” i Deklaracji Programowej przyjętej na XXI KZD w Legnicy, delegaci XXV KZD przyjmują program działania na kadencję 2010 – 2014.

Część I - PRACA – PŁACA – DIALOG

Najważniejsze zadania NSZZ „Solidarność” to ochrona miejsc pracy i stałego zatrudnienia, wzrost wynagrodzeń i poprawa bezpieczeństwa pracy, a także działania na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy.

NSZZ „Solidarność” z całą mocą podkreśla, że teraźniejszość i przyszłość naszego kraju zależy od mądrych inwestycji w ludzi – ich wykształcenie, kwalifikacje, bezpieczeństwo zatrudnienia. Rządowa polityka błędnie pojmowanych oszczędności, nie tylko zepchnie kolejne grupy społeczne w sferę ubóstwa, ale także uniemożliwi właściwe wykorzystanie środków europejskich.

Tylko bezpieczna i właściwie wynagradzana praca może stać się podstawą realnej gospodarki i długofalowego rozwoju naszego kraju gwarantującego także systematyczny wzrost środków na ochronę zdrowia, edukację, a w przyszłości – odpowiednie zabezpieczenie emerytalne. Godność i podmiotowość pracownika w środowisku pracy, to warunek jego aktywności zawodowej, wydajności i rozwoju. Ich zagrożeniem są patologie: w zakresie czasu pracy, stosunku pracy (patologie samozatrudnienia i wielokrotnych umów na czas określony, w tym praca wyłącznie przez agencje pracy tymczasowej, praca „na czarno”) czy wreszcie relacji w środowisku pracy (dyskryminacja, mobbing), a także w zakresie bezpieczeństwa pracy oraz zabezpieczenia społecznego (emerytury). Prowadzi to do kryzysu rodziny i negatywnych zjawisk demograficznych.

PRAWO DO PRACY – BEZPIECZNEJ I GODZIWIE WYNAGRADZANEJ

Jednym z najważniejszych zadań, jakie czekają nasz związek w rozpoczynającej się kadencji, będzie ochrona standardów zawiązanych z polskim, a także prawem pracy UE.

Jesteśmy w tej chwili niechlubnymi liderami Europy w ilości umów o pracę na czas określony. Umów stawiających pracownika w roli bezwolnego przedmiotu w rękach pracodawcy, bez prawa do obrony, wynikającej chociażby z ustawy o związkach zawodowych. Coraz większa część pracodawców przekształca umowy o pracę w umowy cywilnoprawne (umowy o dzieło, umowy zlecenie). Pracownicy pod presją - w obawie przed utratą pracy, podpisują tego typu umowy, stawiające ich w nadzwyczaj trudnej sytuacji. Żądamy zmian legislacyjnych, ograniczających czas trwania umów na czas określony do 18 miesięcy. Doświadczamy się ponadto umożliwienia zrzeszania się w związki zawodowe pracowników pracujących na zasadzie umów cywilno-prawnych.

Poważnym problemem dotyczącym pracowników całej Europy jest kolejna próba rewizji unijnej dyrektywy o czasie pracy. Istnieje obawa, że Polska w czasie swojej prezydencji będzie próbowała przeforsować tę niekorzystną dla pracowników nowelizację.

Budzące największy sprzeciw projekty zmian w dyrektywie to: możliwość ustanowienia w prawie krajowym przedłużenia okresu rozliczeniowego do 12 miesięcy, możliwość indywidualnych wyłączeń od limitu 48 godzinowego tygodniowego czasu pracy (klauzula opt-out). Upowszechnienie elastycznych rozwiązań takich jak: ruchomy czas pracy, banki czasu

pracy, kredyty czasu pracy, itp. Idea flexicurity (bezpiecznej elastyczności) nie zdała egzaminu i budzi powszechny sprzeciw wśród związków zawodowych całej Europy.

Praktyka coraz większej elastyczności prowadzi w konsekwencji do pozbawienia pracowników bezpieczeństwa, dlatego żądamy wycofania przez rząd poparcia dla nowelizacji dyrektywy UE o czasie pracy.

Prowadzona przez rząd i wielu pracodawców polityka konkurencyjności tanią siłą roboczą jest sprzeczna z ideą trwałego rozwoju. Polska jest niechlubnym liderem UE pod względem liczby ubogich pracujących. W praktyce niskie płace to wzrost ubóstwa i pogłębiające się rozwarstwienie społeczne, osłabienie popytu wewnętrznego, będącego kołem zamachowym wzrostu gospodarczego. Postulujemy systematyczny wzrost wynagrodzeń dla wszystkich grup zawodowych i sprzeciwiamy się stale pogłębiającemu się rozwarstwieniu.

Domagamy się określenia przez rząd mechanizmów wzrostu poziomu minimalnego wynagrodzenia za pracę to jest do osiągnięcia 50 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej oraz ratyfikacji art.4 pkt 1 Europejskiej Karty Społecznej.

SOLIDARNOŚĆ Z BEZROBOTNYMI

Aby prawdziwie być solidarnym z bezrobotnymi NSZZ „Solidarność” winien wywierać nacisk na rząd RP, by faktycznie realizowane były główne cele Strategii Lizbońskiej tj. pełne zatrudnienie i tworzenie nowych, dobrych miejsc pracy. Nie może być innych priorytetów niż: utrzymanie zatrudnienia, tworzenie stabilnych miejsc pracy, wspomaganie mobilności, umiejętności i zwiększenie dostępu do zatrudnienia.

W tym celu należy doprowadzić do zwiększenia środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu do 1 % PKB, uzupełnionego drugim 1 % PKB na inwestycje, sprzyjające tworzeniu miejsc pracy, zwłaszcza, że są to w 80 % środki pracodawców. Wydatki Funduszu Pracy na te cele winny być realizowane do 70 % ogółu wydatków do czasu utworzenia obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia. Nie należy też obciążać tego funduszu wciąż nowymi zadaniami pozaustawowymi.

Oprócz wzmocnienia Funduszu Pracy należy znacząco wzmocnić pośrednictwo pracy, doradztwo zawodowe i szkolenia osób bezrobotnych. Publiczne służby zatrudnienia winno się odciążyć od zadań dodatkowych, takich jak np. prowadzenie ubezpieczenia zdrowotnego osób bezrobotnych zarejestrowanych, ale wcale nieposzukujących zatrudnienia. W celu zatrudnienia osób długotrwale bezrobotnych czy bez kwalifikacji, większe środki należy przeznaczyć na tworzenie programów specjalnych. Należy też skończyć z doraźną praktyką legislacyjną w zakresie prac nad nowelizacją ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Do Kodeksu pracy należy wpisać rozdziały dotyczące statusu osób bezrobotnych, ich praw do szkolenia oraz zabezpieczenia w przypadku bezrobocia. Podobnie należy uczynić z najbardziej zagrożoną grupą ryzyka czyli pracownikami tymczasowymi.

Nie można dłużej zwlekać z ratyfikacją Konwencji MOP w zakresie polityki zatrudnienia i właściwej obsługi rynku pracy tj. Konwencji MOP Nr:

- 88 dot. organizacji służb zatrudnienia,
- 150 dot. roli zadań i organizacji administracji,
- 168 dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem,

ochrony pracowników i migrantów tj. Konwencji Nr:

- 97 dot. pracowników migrujących,
- 143 dot. migracji w niewłaściwych warunkach oraz popierania równości szans i traktowania pracowników migrujących,
- 156 dot. równości szans i równego traktowania pracowników obu płci,
- 158 dot. rozwiązania stosunku pracy z inicjatywą pracodawcy,

- 173 dot. ochrony roszczeń pracowników w wypadku niewypłacalności pracodawcy,
- 183 dot. ochrony macierzyństwa.

Powyższe zmiany są niezbędne dla zapewnienia minimum ochrony i poprawy sytuacji osób bezrobotnych, zagrożonych bezrobociem, a także osób aktywnie poszukujących pracy.

Należy też znacząco podnieść wielkość zasiłku dla bezrobotnych do wartości określonej przez Konwencje MOP 102 dot. minimalnych norm zabezpieczenia społecznego i 168 dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem oraz objąć nim większą liczbę osób bezrobotnych.

Wobec zamiaru wypowiedzenia przez Rząd Konwencji o pracy nocnej kobiet z 1906 r., należy uznać, że można tego dokonać, jedynie pod warunkiem przyjęcia Konwencji 171 i 156.

Związek podejmie działania na rzecz wprowadzenia w Polsce umowy podpisanej przez europejskich partnerów społecznych na temat ułatwienia dostępu do rynku pracy osobom wykluczonym.

PODNOŚCENIE KWALIFIKACJI PRACOWNIKÓW

NSZZ „Solidarność” zobowiązany jest do wspierania polityk państwa wspomagających rozwój pracowników, które to polityki nabierają szczególnego znaczenia, wobec pojawiających się zagrożeń związanych z globalizacją, kryzysami oraz restrukturyzacją branż i zakładów. Należy zrobić wszystko, aby ułatwić podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracownikom, osobom bezrobotnym poszukującym pracy, w szczególności młodzieży.

Państwo powinno mocniej wspierać krajowe i zakładowe fundusze szkoleniowe pracowników, ale przede wszystkim osoby doszkalające się. Powinny zostać wprowadzone powszechne odpisy podatkowe dla pracowników, bezrobotnych, a także dla pracodawców szkolących pracowników.

Szczególnie powinno się preferować szkolenia bezrobotnych w ramach umów trójstronnych (publiczne służby zatrudnienia, firmy szkolące, pracodawcy zapewniający trwałe miejsca pracy). Należy odpowiednio zwiększyć środki na system szkoleń organizowanych przez publiczne służby zatrudnienia, szczególnie dla klientów trudnych, jakimi są bezrobotni długotrwale, bez kwalifikacji, bez średniego wykształcenia, osoby powyżej 50 roku życia, osoby niepełnosprawne. Szkoleniami tymi należy też objąć pracowników tymczasowych jak i legalnych imigrantów. Nie mniej ważne są odpowiednie wczesne szkolenia dla pracowników z zakładów restrukturyzowanych, likwidowanych, w ramach regionalnych planów rozwoju i zatrudnienia, w celu zminimalizowania okresów bezrobocia i kosztów opieki społecznej.

Dodatkowo państwo powinno wspierać wysiłki rzemiosła polskiego w celu utrzymania tradycyjnych, ginących zawodów związanych z rzemiosłem, kulturą i sztuką, a także rozwój szkolnictwa zawodowego. W zakresie szkolnictwa zawodowego niezbędne jest prowadzenie bieżącego monitoringu zarówno w odniesieniu do jakości szkół, jak i ofert pracy dla absolwentów.

Należy utrzymać systemy stypendialne na kontynuowanie nauki, organizowanie staży i przygotowania zawodowego dorosłych, refundacji kosztów przejazdów, wyżywienia i zakwaterowania dla uczestników szkoleń. Na szkolenia należy przeznaczać 25 % środków Funduszu Pracy inwestowanych w aktywne programy rynku pracy (a nie jak jest obecnie - tylko 6,5 %). Powinno się szkolić wyłącznie w ramach indywidualnych planów działania, pod konkretne miejsce pracy, z preferencjami dla osób z grup defaworyzowanych na rynku pracy, czy osób wykluczonych. W każdym przypadku należy monitorować efektywność zatrudnieniową szkoleń. Wszystkie ulgi szkoleniowe (jednakowe dla wszystkich szkolących się) powinny być zawarte w jednym akcie prawnym lub Kodeksie pracy w celu uniknięcia różnych interpretacji będących zawsze dyskryminacją.

DIALOG PODSTAWĄ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

Kryzys dialogu społecznego w Polsce jest faktem. Lekceważenie ustaleń Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych, łamanie porozumień zawartych z partnerami społecznymi, brak skutecznych negocjacji, szczególnie na szczeblu ponadzakładowym, czy wreszcie ataki na związki zawodowe – to przykłady, które muszą budzić nasz sprzeciw i oburzenie. To lekceważenie konstytucyjnej zasady dialogu, a także reguł obowiązujących w Unii Europejskiej. To zagrożenie dla demokracji i społeczeństwa obywatelskiego.

NSZZ „Solidarność” będzie działał na rzecz wzmocnienia partnerów społecznych, w tym reprezentatywności związków zawodowych i organizacji pracodawców, które muszą – aby być reprezentatywne – zawierać ponadzakładowe układy zbiorowe pracy.

Domagamy się powołania Rzecznika Dialogu Społecznego w celu skuteczniejszego rozwiązywania konfliktów oraz unikania długotrwałych i kosztownych postępowań sądowych („arbitraż społeczny”).

Postulujemy wprowadzenie takich rozwiązań prawnych, które umożliwią bezpieczne zrzeszanie się pracowników w związki zawodowe, w tym poszerzenie prawa do zrzeszania się dla pracowników pracujących w oparciu o umowy cywilno-prawne, skuteczną eliminację patologicznych umów na czas określony. Łamanie praw pracowniczych i związkowych winno być ścigane równie aktywnie jak przestępstwa skarbowe. Czynnikiem wzmacniającym partnerstwo i dialog powinno być wprowadzenie rozwiązań zachęcających do negocjacji ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.

O SPOŁECZNĄ GOSPODARKĘ RYNKOWĄ

NSZZ „Solidarność” wzywa rząd do realizacji konstytucyjnej zasady społecznej gospodarki rynkowej (art. 20 Konstytucji RP). Do dziś Rzeczpospolita Polska, wbrew zapisom konstytucji, nie jest dobrem wspólnym wszystkich obywateli – a dobrem wybranych i uprzywilejowanych. Społeczna gospodarka rynkowa jest ustrojem, w którym przez aktywizację zawodową i gospodarczą społeczeństwa zapewnia się wzrost gospodarczy oraz odpowiedni rozwój społeczny, wsparty racjonalnymi zabezpieczeniami socjalnymi. Równość praw i wolności obywatelskich musi się realizować także poprzez powszechny udział obywateli we własności i dochodach z rozwoju gospodarczego.

Wzywamy rząd do podjęcia zdecydowanych działań na rzecz zmniejszenia rozwarstwienia społecznego, m.in. poprzez wzrost płacy minimalnej, odpowiedni wzrost płac w państwowej sferze budżetowej, kompensujący stopień inflacji i połowę wzrostu PKB oraz odpowiedniej wysokości zasiłki z pomocy społecznej. Takie działanie, przyjęte przed laty w nieporównanie gorszej sytuacji gospodarczej w Pakcie o przedsiębiorstwie państwowym, zapewniło przynajmniej częściowy udział rzeszy pracowników we wzroście PKB. Niedopuszczalne są decyzje zamrażające płace w państwowej sferze budżetowej czy ustawową redukcję zatrudnienia pracowników tej sfery.

Ważnym elementem społecznej gospodarki rynkowej jest odpowiednie finansowanie usług publicznych. Tymczasem proponowane dziś zmiany ustawowe ograniczą dostęp do ochrony zdrowia, transportu publicznego czy edukacji.

Istotną częścią społecznej gospodarki rynkowej jest sprawiedliwy i solidarny system podatkowy. Postulujemy obniżenie podatku dochodowego dla osób o najniższych dochodach wraz z równoczesnym zwiększeniem kwoty wolnej od podatku. Rozwój przemysłu w Polsce opiera się głównie na niskich kosztach pracy i inwestycjach zagranicznych. NSZZ „Solidarność” domaga się realizacji polityki przemysłowej państwa, która promowałaby konieczne inwestycje w kapitał ludzki i te sektory przemysłu, które zapewnią bezpieczeństwo i rozwój naszego kraju.

W OBRONIE WOLNOŚCI, DEMOKRACJI I PRAW CZŁOWIEKA

Trzydzieści lat temu strajkujący w Stoczni Gdańskiej przyjęli 21 postulatów, które zmieniły bieg historii. Były to postulaty w głównej mierze związane z obroną demokracji, takie

jak utworzenie niezależnych od partii i pracodawców związków zawodowych, czy też przestrzeganie wolności słowa, druku i publikacji.

Dzisiaj żyjemy w wolnej i demokratycznej Polsce, ale musimy pamiętać, że wolność stale trzeba zdobywać, nie można jej tylko posiadać. Jesteśmy zobowiązani do tego, aby pamiętać, że demokracja, w swej naturze nie może rozstrzygać o kwestiach, które naruszają godność osoby ludzkiej. Autentyczna demokracja możliwa jest tylko w państwie prawnym i w oparciu o koncepcję osoby ludzkiej. Sprzeciwiamy się instrumentalizacji demokracji i arogancji osób pełniących funkcje publiczne.

Wolność, to nie tylko prawo do udziału w wolnych wyborach, prawo do wolności słowa i wyznania, czy też możliwości zrzeszania się w związki zawodowe. Wolność ma swoją wewnętrzną logikę, która ją uszlachetnia i określa podporządkowując prawdzie.

Oczekujemy od mediów, które stanowią istotny składnik demokratycznego państwa, że będą podejmowały tematy społeczne a ich przekaz będzie obiektywny, oparty na prawdzie i tym samym realizujący misję społeczną.

PATRIOTYZM DLA PRZYSZŁOŚCI

„Kto ojczyźnie swej służy, sam sobie służy; bo w niej jego wszystko się dobre zamyka”. Słowa ks. Piotra Skargi są kwintesencją patriotyzmu.

Nasze dzieje uczą, że w chwilach zagrożenia dla Ojczyzny Polacy zawsze byli zdolni do ponoszenia wielkich ofiar. Dlatego dzisiaj, żyjąc w wolnej ojczyźnie, nie możemy zapomnieć o takich wartościach jak patriotyzm, który nie tylko pozwala mądrze zagospodarować czas pokoju i budowania. Jest on przede wszystkim gwarantem rozwoju narodu i państwa.

Dzisiaj w dobie otwartych granic i globalizującej się gospodarki należy pamiętać, że patriotyzm to umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji i kultury, które przyczyniły się do zachowania tożsamości narodowej i odzyskania niepodległości. Patriotyzm, to dbałość o narodową gospodarkę. Patriotyzm, to stawianie dobra kraju ponad interes osobisty, a nawet rezygnacja z prywatnych korzyści. Patriotyzm, to ściśle powiązanie między ojczyzną a rodziną. Dlatego też ojczyzna i naród podobnie jak rodzina, są rzeczywistością niezastąpioną.

Patriotyzm to także szacunek dla innych narodów. Dzisiaj, będąc współuczestnikiem przemian w Europie, będąc pełnoprawnym członkiem europejskiej wspólnoty, musimy pamiętać, że jesteśmy przede wszystkim Polakami, spadkobiercami pięknej tradycji polskiej państwowości, którą cechowała tolerancja do innych narodowości i wyznań. W poszanowaniu dla praw innych do ich samostanowienia, musimy pamiętać, że ważnym wyzwaniem dla NSZZ „Solidarność” staje się promocja postaw patriotycznych w systemie edukacyjnym, mediach publicznych, a także w praktyce codziennego życia.

Edukacja historyczna młodzieży, także w zakresie historii najnowszej, pokazywanie wydarzeń z naszej historii, budzących dumę, będzie bazą kształtowania postaw patriotycznych.

W TROSCE O NAJSŁABSZYCH

NSZZ „Solidarność”, wobec rosnącego obszaru biedy, rodzącej zagrożenia także dla kolejnych pokoleń, musi być również orędownikiem i rzecznikiem najsłabszych – osób bezrobotnych, najsłabiej zarabiających, niepełnosprawnych. Dlatego ze szczególnym oburzeniem przyjmujemy informacje o kolejnych posunięciach oszczędnościowych obecnej koalicji rządzącej, dotyczących właśnie tych środowisk. Domagamy się utrzymania systemu chronionego zatrudnienia osób niepełnosprawnych, które ze względu na charakter schorzenia nie mają szans na zatrudnienie na otwartym rynku pracy.

Domagamy się także:

- Wprowadzenia rozwiązań prawnych, których celem jest ułatwienie dochodzenia sądowego roszczeń z tytułu nierównego traktowania najsłabszych obywateli, w szczególności osób niepełnosprawnych w dostępie do szeroko rozumianych dóbr i usług.

- Zabieganie o podejmowanie działań dążących do likwidacji barier architektonicznych, komunikacyjnych i w komunikowaniu się, jakich na co dzień doświadczają osoby niepełnosprawne. NSZZ „Solidarność” postuluje nadanie uchwale Sejmu z 1 sierpnia 1997 roku „Karta Praw Osób Niepełnosprawnych” rangi ustawy.
- Wspomaganie osób niepełnosprawnych w zapewnieniu im równości w korzystaniu z dostępu do pracy, edukacji usług socjalnych i mieszkań.
- Wzmocnienie efektywności publicznej pomocy społecznej poprzez zmiany ustawodawstwa, gwarantującego prawa, ale i nakładające obowiązki na świadczeniobiorców pomocy społecznej (kontrakty socjalne, przymusowy obowiązek leczenia odwykowego itp.).
- Dążenie do rzeczywistego monitorowania i oceny realizacji zadań pomocy społecznej przez poszczególne szczeble pomocy społecznej (kraj, województwo, powiat, gmina) i domaganie się wprowadzenia elektronicznej bazy danych na temat rodzin korzystających z pomocy w celu lepszej koordynacji świadczeń i właściwego adresowania wsparcia.
- Działania na rzecz zapobiegania bezdomności.
- Realizacji przez rząd socjalnego programu mieszkaniowego, polegającego na wspomaganiu przez państwo budowy i prowadzenia mieszkań socjalnych, schronisk i noclegowni.

DLA RODZINY

Kraj, którego liczba mieszkańców spada, jest skazany na ograniczony rozwój, utratę znaczenia, wewnętrzne problemy gospodarcze i społeczne, wynikające ze zmiany proporcji obywateli w wieku produkcyjnym i emerytów, a także określonego spadku przychodów do systemów ubezpieczenia społecznego. Wymaga to wielkiego, systemowego programu prorodzinnego, którego dziś niemal jedynym skutecznym elementem jest tzw. odpis podatkowy na dzieci. NSZZ „Solidarność” konsekwentnie domaga się zarówno od samorządów lokalnych, jak i władz krajowych opracowania i wdrożenia kompleksowego programu wsparcia rodzin, szczególnie rodzin wielodzietnych. Elementami takiego programu powinny być m.in.:

- Działania w kierunku podniesienia kwot świadczeń rodzinnych i świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.
- Wsparcie rodzin poprzez działania mające na celu podniesienie kryteriów dochodowych, uprawniających do korzystania ze świadczeń rodzinnych i ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej oraz wprowadzenie mechanizmów ich stałej waloryzacji.
- Wprowadzenie corocznej indeksacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z pomocy społecznej.
- Monitorowanie sytuacji na rynku pracy pod kątem przeciwdziałania dyskryminacji kobiet i realizacji odpowiednich zapisów Kodeksu pracy, w szczególności prawa kobiet, korzystających z urlopów macierzyńskich i wychowawczych oraz ich powrotu do pracy i kontynuacji na dotychczasowych warunkach.
- Działania na rzecz zapewnienia właściwej równowagi między życiem zawodowym i rodzinnym, w szczególności obejmujących inicjatywy wspierające rozwiązania umożliwiające opiekę nad małymi dziećmi i osobami zależnymi oraz wsparcie kobiet przebywających na urloпах macierzyńskich i wychowawczych do podnoszenia kwalifikacji i tworzenia możliwości płynnego powrotu do stabilnego zatrudnienia.

Jednak działania sprzyjające polityce prorodzinnej, to także działania na rzecz pewnego i bezpiecznego zatrudnienia, dostępności usług publicznych, w tym dostępności żłob-

ków czy przedszkoli, a także stopniowy wzrost płac, gwarantujący bezpieczeństwo ekonomiczne rodzin.

NA RZECZ GLOBALIZACJI SOLIDARNOŚCI

Konieczność globalizacji solidarności jest szczególnie widoczna w czasie trwania kryzysu na skalę globalną. Odpowiedzią związków zawodowych na ofensywę globalnego kapitału musi być ścisła koordynacja działań na poziomie międzynarodowym, prowadząca do powstania zarządzania gospodarczego na szczeblu światowym w dialogu z partnerami społecznymi. Zwyczajne instrumenty interwencjonizmu państwowego typu keynesowskiego w dobie globalizacji kapitału utraciły swoją skuteczność ze względu na naturalne ograniczenie ich zasięgu do terytorium jednego kraju. Kryzys doprowadził do pogłębienia się nierówności zarówno między pracownikami w poszczególnych krajach, jak i między krajami, których władze prześcigają się w stwarzaniu dogodnych warunków dla inwestorów kosztem pracowników, co sprawę globalizacji solidarności związkowej czyni zarówno szczególnie trudną jak i szczególnie ważną i pilną. Konkurencja państw w przyciąganiu kapitału tworzy swoisty wyścig w pogarszaniu warunków zatrudnienia, erozji przepisów bhp, obniżaniu płac, wszystko to w imię cięć kosztów pracy, czemu często towarzyszą prześladowania niezależnych związków zawodowych, bądź wręcz zakaz ich działania. W efekcie następuje koncentracja produkcji w strefach wolnych od związków zawodowych. Przeciwdziałanie się aspiracjom biznesu do likwidacji związków zawodowych jako ostatniej przeszkody na drodze ostatecznego triumfu neoliberalnego dogmatu, stanowi dziś największe wyzwanie, sprostanie któremu nie jest możliwe bez globalizacji solidarności.

OCHRONA I PROMOCJA EDUKACJI, KULTURY I NAUKI

W przekonaniu, że właściwy poziom edukacji w Polsce jest zadaniem dla całego społeczeństwa, NSZZ „Solidarność” będzie konsekwentnie dążyła do rzeczowej i merytorycznej debaty o oświacie, której efektem będzie:

- Podniesienie nakładów na polską edukację, na poziomie co najmniej 5% PKB.
- Ujednolicenie statusu zawodowego wszystkich nauczycieli w Polsce w oparciu o Kartę Nauczyciela.
- Dbłość o wychowanie młodych pokoleń w oparciu o uniwersalne wartości oraz polską tradycję i historię narodu.
- Efektywne doradztwo zawodowe i pomoc psychologiczna pedagogów dla uczniów i ich rodziców.
- Promocja szkolnictwa zawodowego i motywowanie pracodawców do współuczestnictwa w procesie kształcenia zawodowego, który pozwoli absolwentom szkół i uczelni na odnalezienie się na rynku pracy.

NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się ograniczeniom w nauczaniu ojczyściej historii i literatury.

Popieramy budowanie społeczeństwa opartego o wiedzę. Dziś Polska na kształcenie 1 studenta przeznacza najniższe kwoty wśród krajów OECD. Środki kierowane na rozwój nauki w relacji do PKB są kilkakrotnie niższe, niż przewidywane w dokumentach Unii Europejskiej, a płace pracowników nauki i szkolnictwa wyższego w związku z inflacją tracą swą moc nabywczą. Będziemy przeciwstawiać się takiej polityce. Będziemy zabiegać o wzrost nakładów na edukację, szkolnictwo wyższe i kulturę. Rozwój tych dziedzin gwarantuje rozwój cywilizacyjny kraju. Zarazem zapewnia godny byt członkom naszego związku zatrudnionym w tych obszarach.

W zakresie szkolnictwa wyższego wnioskujemy o:

- Zwiększenie finansowania nauki i szkolnictwa wyższego.
- Przywrócenie przejrzystych zasad płacowych pracowników naukowych.

Kultura i zakorzenienie w tradycji narodowej pozwoliło na zachowanie tożsamości narodowej i skuteczną walkę o odzyskanie niepodległości. Związek nie zgadza się na wycofywanie się państwa z funkcji mecenasa kultury. Dziedzictwo narodowe powinno być chronione ze środków publicznych, zarówno na szczeblu krajowym jak i samorządowym.

Domagamy się finansowania mediów publicznych na odpowiednim poziomie ze środków publicznych.

Apelujemy o troskę w zagwarantowaniu społeczeństwu dostępu do dzieł polskiej kultury na najwyższym poziomie.

OCHRONA ŚRODOWISKA

Konieczne jest powstrzymanie planów Rządu RP włączenia Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe do sektora finansów publicznych. Wejście w życie drastycznych przepisów w konsekwencji doprowadzi do braku płynności finansowej, prywatyzacji Lasów Państwowych lub wyprzedaży tego majątku narodowego. Może to przynieść trudne do oszacowania straty, godzi w bezpieczeństwo ekologiczne kraju oraz utratę dostępu do lasów przez społeczeństwo.

Wzywamy rząd do przygotowania i konsekwentnego realizowania skonsultowanych projektów w zakresie kompleksowego rozwiązania problemów gospodarki wodnej, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień przeciwpowodziowych i retencji wód.

Domagamy się zmian w systemie finansowania ochrony przyrody oraz wynagradzania pracowników zajmujących się jej ochroną.

NSZZ „Solidarność” opowiada się za systemową ochroną środowiska naturalnego.

W obecnym kształcie pakiet klimatyczny, w przypadku polskiej gospodarki, może doprowadzić do likwidacji tysięcy miejsc pracy i wpłynąć negatywnie na rozwój oraz konkurencyjność polskiej gospodarki, dlatego NSZZ „Solidarność” będzie domagał się rewizji niekorzystnych zapisów PKE.

OCHRONA INTERESÓW LUDZI PRACY NA FORUM MIĘDZYNARODOWYM I EUROPEJSKIM

Aby zrealizować ten cel, musimy przeciwstawić się próbom demontażu państwa opiekuńczego. Państwo pod pretekstem walki z kryzysem, usiłuje przerzucić jego koszty na pracowników. Nie akceptujemy też argumentacji, mającej na celu wykazanie, że przezwyciężenie kryzysu wymaga ograniczenia płac, zachwiania stabilności i pewności zatrudnienia oraz destabilizacji ochrony socjalnej przy ciągle rosnących dochodach biznesu. Nie zgadzamy się na zwiększanie konkurencyjności kosztem pracownika. Oczekujemy na działania Państwa w kierunku innowacyjności, lepszej organizacji pracy, podwyższania kwalifikacji pracowników i tworzenia produktywnego zatrudnienia. Nasze członkostwo w UE daje nam narzędzia walki o pełne wdrożenie w naszym kraju europejskiego modelu społecznego, lecz aby instrumenty te uczynić bardziej kompletnymi i skutecznymi, musimy doprowadzić do pełnego obowiązywania Europejskiej Karty Praw Podstawowych w naszym kraju.

Część II - ROZWÓJ ZWIĄZKU - ZORGANIZOWANI MAJĄ LEPIEJ

NSZZ „Solidarność” konsekwentnie, jak w poprzednich kadencjach, prowadzić będzie bezpośrednie i pośrednie działania na rzecz zwiększenia liczby członków. Działania bezpośrednie obejmować będą prace na rzecz zwiększenia liczby członków w organizacjach już istniejących, z dużym naciskiem na te, które w silnych gałęziach gospodarki - handel, ochrona - powstały od początku. Działania organizatorów związkowych prowadzone będą na rzecz powstania nowych organizacji zakładowych i będą skoncentrowane w dużych liczebnie branżach, w których organizacje związkowe są słabo rozwinięte lub nie ma ich wcale, np. w branży spożywczej, w transporcie i sprzętaniu.

Realizacja tego będzie możliwa, gdy przekonamy niezorganizowanych jeszcze pracowników, iż tylko zrzeszeni w silnym i dobrze zorganizowanym Związku, aktywnie w nim działając, są w stanie prowadzić rzeczywisty, skuteczny dialog na rzecz poprawy swoich warunków pracy i życia.

Na rozwój Związku wpływa także sprawna organizacja, pomoc ekspercka, pełen przepływ informacji między wszystkimi strukturami, szkolenia, stałe konsultacje z członkami oraz wizerunek Związku na zewnątrz. Dopiero wszystkie te elementy sprawiają, że Związek staje się atrakcyjny dla nowych ludzi i jest w stanie wykorzystać swój potencjał, działając na rzecz i w imieniu swoich członków.

1. Pozyskiwanie członków

Tylko zorganizowani w związek zawodowy pracownicy mogą wywalczyć wyższe płace i obronić swoje prawa, dlatego priorytetem Związku jest doprowadzenie do większego zorganizowania się pracowników, zarówno w zakładach, gdzie istnieją organizacje zakładowe, jak i tam, gdzie ich nie ma.

Zmiany struktur gospodarczych, przemieszczanie się licznych grup pracowniczych z dużych zakładów przemysłowych do małych przedsiębiorstw handlowych i usługowych, stwarza dla Związku konieczność wypracowania efektywnych form zrzeszania się i ochrony praw pracowników zatrudnionych w tym obszarze.

Chcemy, aby do końca kadencji wzrost liczby członków nie tylko zrównoważył naturalny ubytek, ale przekroczył go co najmniej o 5%.

Potrzebujemy do tego wzmocnienia działań, wspierających pracę organizatorów związkowych, lepszej informacji, pomocy eksperckiej, szkoleń.

2. Szkolenia i programy unijne

NSZZ „Solidarność” będzie kontynuował działania zmierzające do coraz większego udziału w programach unijnych, służących realizacji naszego programu szkoleniowego, a także promocji dialogu i partnerstwa oraz komunikacji. Komisja Krajowa powinna rejestrować i koordynować zaangażowanie w programy unijne poszczególnych struktur Związku.

Program szkoleń - z wykorzystaniem programów unijnych – powinien być dostosowany do aktualnych potrzeb struktur związku (nowe ustawy, zmiana przepisów, przekształcenia własnościowe, techniki negocjacyjne, szkolenia językowe).

Będą prowadzone stałe szkolenia dotyczące organizacji i rozwoju Związku.

3. Informacja i promocja

- a. Doskonalenie i rozbudowanie strony internetowej, wzbogaconej o strony tematyczne.
- b. Zobowiązanie działaczy związkowych wszystkich szczebli do przekazania adresów poczty elektronicznej do jednolitej bazy adresowej do informacji i konsultacji, w tym wydawania internetowego Serwisu Informacyjnego.
- c. Poszerzenie sieci ankietowej do szybkiego badania opinii członków Związku.
- d. Działania na rzecz zwiększenia nakładu „Tygodnika Solidarność”.
- e. Opracowanie projektu połączenia sieciowego wszystkich struktur Związku.
- f. Promocja działań Związku poprzez kampanie wizerunkowe związane z realizacją głównych celów programowych.

4. Organizacja

- a. Powołanie Instytutu Solidarności – placówki naukowo-badawczej, której celem będzie przygotowywanie ekspertyz dotyczących sytuacji społecznej i rynku pracy oraz poszerzanie świadomości społecznej, ekonomicznej i etycznej w zakresie pracy.
- b. Opracowanie i upowszechnienie wzoru nowej legitymacji związkowej umożliwiającej elektroniczny zapis danych.

- c. Stworzenie bazy adresowej wszystkich członków i struktur Związku.
- d. Wzmocnienie Biura KK w Warszawie.

5. Etos „Solidarności” - pamięć dla przyszłości

„Solidarność” jest wielkim dziedzictwem Polski, Europy i świata. Kultywowanie pamięci o tym dziedzictwie, jego historii, wartościach, w oparciu, o które powstawał nasz Związek - jest naszym obowiązkiem. Także po to, aby stanowić inspirację dla walczących o wolność, godność i solidarność.

W imię pamięci o ofiarach komunizmu, o tych, którzy zbudowali fundament wolności i niepodległości Polski, Związek będzie konsekwentnie dążył do pokazania historycznej prawdy o przeszłości i wspierał wszelkie działania legislacyjne zmierzające do zadośćuczynienia ofiarom i sprawiedliwego osądzenia winnych zbrodni.

- a. Pamięć o rocznicach - Związek będzie organizował obchody i uroczystości rocznicowe, upamiętniające ważne wydarzenia i postaci związane z walką „Solidarności” o wolność i godność pracownika, ze szczególnym uwzględnieniem działań edukacyjnych, skierowanych do młodych.
- b. Kontynuowanie wsparcia dla ofiar i ich rodzin - Związek będzie m.in. poprzez Fundację Promocji Solidarności wspierał ofiary represji komunistycznych i ich rodziny, szczególnie z okresu stanu wojennego.
- c. Wspieranie badań nad historią „Solidarności” we współpracy z Instytutem Pamięci Narodowej.
- d. Budowanie Archiwum - NSZZ „Solidarność” będzie gromadził dokumenty, materiały, nagrania, zdjęcia i publikacje dotyczące historii Związku i antykomunistycznej wolnościowej opozycji, a także działań po roku 1989, porządkując je w Archiwum Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

• • •

Krajowy Zjazd Delegatów zobowiązuje Komisję Krajową do przygotowania w ciągu czterech miesięcy szczegółowego planu realizacji powyższych zadań wraz ze sposobem ich finansowania.

Stanowisko nr 1 XXV KZD

ws. protestu głodowego

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” solidaryzuje się z członkami NSZZ „Solidarność” PKP Cargo S.A. Podkarpacki Zakład Spółki w Przemysłu prowadzącymi protest głodowy od 18 października 2010 r. w siedzibie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Żurawicy (województwo podkarpackie) w obronie miejsc pracy w PKP Cargo S.A.

Delegaci domagają się od władz Spółki PKP Cargo S.A. utrzymania dotychczasowych miejsc pracy.

Stanowisko nr 2 XXV KZD

ws. sytuacji polskich kolei

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, kierując się interesem pracowników polskich kolei, a także mając na uwadze obecną kryzysową sytuację w spółkach Grupy PKP, grożącą utratą płynności finansowej i prowadzącej wprost do upadłości Polskich Kolei two-

rzącej bezpośrednio zagrożenie dla miejsc pracy kolejarzy i bytu ich rodzin, widząc pogarszającą się z dnia na dzień sytuację spółek, żąda od Rządu RP jako właściciela:

1. Przyjęcia polityki transportowej państwa gwarantującej finansowanie infrastruktury drogowej i kolejowej w relacji 60:40;
2. Odstąpienia od planów prywatyzacji spółek Grupy PKP bez zapewnienia większościowego udziału Skarbu Państwa i przeznaczenia całości środków uzyskanych w wyniku prywatyzacji na dokapitalizowanie prywatyzowanych spółek oraz Funduszu Własności Pracowniczej;
3. Pełnego oddłużenia PKP S.A. bez wykorzystania środków z prywatyzacji i uregulowania spraw podatkowych w operacjach finansowych między spółkami Grupy PKP i w stosunku do Skarbu Państwa;
4. Natychmiastowego przekazania niezbędnego do funkcjonowania spółek majątku w formie aportu;
5. Zapewnienia finansowania PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. na poziomie:
 - a) gwarantującym wykorzystanie wszystkich możliwych środków z UE na modernizację infrastruktury kolejowej,
 - b) niezbędnym dla należytego utrzymania infrastruktury kolejowej będącej w jej zarządzie;
6. Utrzymania liczby uruchamianych pociągów przewozów regionalnych i międzywojewódzkich na poziomie nie niższym niż w 2010 r., a także wprowadzenie poprzez zmiany ustawowe obowiązku świadczenia usług przewozowych wzajemnie się uzupełniających.

Za niezbędne uważamy zagwarantowanie przez rząd utrzymania kontroli Skarbu Państwa nad spółkami z Grupy PKP, a także stworzenia warunków prawnych i finansowych rozwoju kolei w Polsce, modernizacji linii kolejowych i taboru oraz pomocy w sprostaniu wobec konkurencji kolei innych państw Unii Europejskiej.

Stanowisko nr 3 XXV KZD

ws. propozycji zmian w ustawie o SIP

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się proponowanym zmianom w ustawie o Społecznej Inspekcji Pracy zmierzającym do ograniczenia uprawnień związków zawodowych.

KZD uważa, że zmiany w tej ustawie powinny dotyczyć możliwości zwiększenia zakresu obowiązywania ustawy o SIP w małych i średnich zakładach pracy w których nie działają związki zawodowe.

Stanowisko nr 4 XXV KZD

ws. pracowników niepełnosprawnych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się działaniom parlamentu RP, który w drastyczny sposób zabiera uprawnienia pracującym osobom niepełnosprawnym w przygotowywanej nowelizacji ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych.

Takie działanie parlamentarzystów w roku ogłoszonym przez Parlament Europejski „Rokiem walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym” w sposób szczególny pokazuje brak odpowiedzialności.

Stanowisko nr 5 XXV KZD

ws. Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża głęboki niepokój postępowaniem Rządu i Parlamentu RP, które destabilizują funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Decentralizację systemu Inspekcji oraz zmianę zakresu badań i kompetencji oceniamy jako realne zagrożenie zdrowia obywateli i bezpieczeństwa państwa.

KZD zwraca się do Przewodniczącego KK i Komisji Krajowej o podjęcie niezbędnych działań, które doprowadzą do:

- ponownego włączenia wojewódzkich, powiatowych i granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych w struktury Ministerstwa Zdrowia jako organu założycielskiego,
- utrzymania dotychczasowych zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej ze szczególnym uwzględnieniem nadzoru nad bezpieczeństwem żywności,
- zakończenia w pełni realizacji uchwały z dnia 12 maja 2005 r. podjętej przez strony Zespołu Trójstronnego ds. ochrony zdrowia przy Ministrze Zdrowia w sprawie podwyżek wynagrodzeń dla pracowników inspekcji sanitarnej.

Stanowisko nr 6 XXV KZD

ws. oświaty

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w trosce o byt i przyszłość naszej Ojczyzny wyraża kategorię przeciwny wobec:

- prowadzonej przez Ministerstwo Edukacji Narodowej szkodliwej polityki oświatowej, krytykowanej przez wiele środowisk, a przede wszystkim nauczycieli, pracowników oświaty i rodziców,
- dotychczasowego przebiegu konsultacji społecznych – łamaniu przez MEN ustawy o związkach zawodowych i nieuwzględnianiu opinii odmiennych niż stanowisko rządowe,
- wprowadzaniu niekorzystnych zmian w ustawie Karta Nauczyciela.

KZD uważa, że w Polsce potrzebna jest rzeczowa debata o systemie edukacji.

Wprowadzenie nowych idei i koncepcji modernizacji polskiej oświaty powinno uwzględniać system wartości i tożsamość Polaków oraz być poparte rzetelną wiedzą i badaniami naukowymi.

Stanowisko nr 7 XXV KZD

ws. oceny inwestora w Elektrowni Połaniec

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” ocenia, iż GDF SUEZ Energia Polska S.A., inwestor Elektrowni Połaniec, jest najgorszym zagranicznym inwestorem w sektorze paliwowo – energetycznym w Polsce.

Inwestor narusza europejskie i polskie standardy dialogu społecznego wykazując brak poszanowania dla praw pracowniczych i związkowych, co przejawia się między innymi naruszaniem zawartych porozumień i układów.

Stanowisko nr 8 XXV KZD

ws. Pakietu Klimatycznego realizowanego przez UE

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do wszystkich instytucji w Polsce i Unii Europejskiej, odpowiedzialnych za wprowadzanie rozwiązań prawnych w zakresie tzw. Pakietu klimatycznego, o odstąpienie od jego wdrażania w obecnym kształcie. KZD stoi na stanowisku, że proponowane regulacje są szkodliwe dla polskiej i europejskiej gospodarki, ponieważ obniżają poziom konkurencyjności przedsiębiorców operujących w granicach Unii Europejskiej względem przedsiębiorstw operujących poza jej granicami.

Podstawowe gałęzie przemysłu, których działanie jest niezbędne dla funkcjonowania każdej gospodarki narodowej, takie jak produkcja energii cieplnej i elektrycznej, cementu, wapna, koksu, surówki żelaza, stali surowej, szkła, wyrobów ceramicznych, papieru itp. będą obciążone na nowych zasadach, po roku 2012, dodatkowymi kosztami związanymi z koniecznością zakupu praw do emisji CO₂.

Ze względu na to, że poza UE nie obowiązują i w najbliższej przyszłości nie będą wprowadzone analogiczne obciążenia finansowe, europejscy producenci ww. wyrobów będą postawieni na dużo gorszej pozycji w rywalizacji z producentami spoza UE.

Gałęzie przemysłu europejskiego, o wysokiej, wynikającej ze swojej natury emisji CO₂, będą osiągały niższą rentowność, a inwestowanie w nie będzie mniej opłacalne dla globalnych inwestorów. Lokowanie nowych inwestycji w tych branżach na terenie Unii Europejskiej będzie mniej atrakcyjne, co pociągnie za sobą procesy dezinvestycyjne.

Zaprezentowany mechanizm prowadzi do likwidacji szeregu podstawowych gałęzi przemysłu w obrębie UE oraz utraty miejsc pracy. Oznaczać to będzie oddawanie pola w ramach globalnego podziału pracy i narastające problemy z utrzymaniem dotychczasowego poziomu życia obywateli państw Unii Europejskiej.

Jak do tej pory jednostronna polityka klimatyczna UE nie ma większego wpływu na pomniejszenie emisji CO₂, ponieważ kraje azjatyckie z roku na rok zwiększają z nawiązką swoją emisję. W tej sytuacji polityka klimatyczna UE jest polityczną i ekonomiczną utopią.

Od 1990 r. tj. od podpisania Protokołu z Kioto emisja CO₂ spadała w Polsce o 33%, co oznacza wypełnienie warunków polityki klimatycznej Unii Europejskiej.

KZD zwraca się z wnioskiem do Rządu RP, aby spowodował przeprowadzenie przez UE analizy zasadności wprowadzenia pakietu klimatycznego na zmniejszenie emisji CO₂ na świecie, analizy kosztów gospodarczych i finansowych ponoszonych przez UE na jego realizację oraz jego wpływu na zmniejszenie ilości miejsc pracy. Nie zgadzamy się, aby skutkiem zmniejszenia do 2020 r. przez Polskę emisji CO₂ o 20% było postawienie w stan likwidacji polskiego przemysłu opartego na paliwie, jakim jest węgiel i jednoczesny wzrost cen energii elektrycznej o 100%.

Stanowisko nr 9 XXV KZD

ws. polityki prywatyzacyjnej władz samorządowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy sprzeciw wobec polityki prywatyzacyjnej prowadzonej przez samorządy w spółkach, dla których są one jedynymi lub większościowymi właścicielami.

Głównym celem szybkiej sprzedaży firm komunalnych jest pozyskanie pieniędzy na bieżące wydatki w budżecie gminy. W konsekwencji doprowadzi to do negatywnych skutków, dotkliwych tak dla mieszkańców jak i pracowników. Nieuchronnym wynikiem tych działań

będą podwyżki cen dostaw: ciepła, energii elektrycznej, wody, odprowadzenia ścieków oraz redukcja zatrudnienia.

Stanowisko nr 10 XXV KZD

ws. prywatyzacji i restrukturyzacji w spółkach energetycznych: Energa SA, ENEA SA, Tauron SA oraz PGE SA

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” żąda wyjaśnienia postępowania właściciela, czyli Ministra Skarbu Państwa, w sprawie prywatyzacji Tauron PE SA oraz przeprowadzanych przekształceń i programów restrukturyzacyjnych w Grupach Kapitałowych: Energa SA, ENEA SA, Tauron SA oraz PGE SA.

KZD negatywnie ocenia prywatyzację Tauron PE SA. Drugi pod względem wielkości Holding Energetyczny został wyceniony poniżej wartości nominalnej akcji.

Zarząd Spółki w najbardziej niekorzystnym okresie przygotował i przeprowadził prywatyzację wprowadzając spółkę na giełdę w czasie kryzysu. Zdaniem ekspertów Związku takie działanie obniżyło o około 15 % ceny akcji pracowniczych, a przez to naraziło na straty Skarb Państwa.

KZD krytycznie ocenia przeprowadzane w wyżej wymienionych grupach przekształcenia i programy restrukturyzacyjne, które łamią zawarte Umowy Społeczne, a także są niezgodne z wcześniej podpisanymi porozumieniami likwidując miejsca pracy. Przekształcenia takie destabilizują pracę spółek dystrybucyjnych a ponadto powodują pogorszenie bezpieczeństwa energetycznego dla odbiorców energii elektrycznej.

KZD sprzeciwia się łamaniu praw pracowniczych i związkowych w wyżej wymienionych spółkach i domaga się zaprzestania tych praktyk.

Stanowisko nr 11 XXV KZD

ws. lasów państwowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” domaga się natychmiastowego wycofania projektu zmian dotyczących włączenia Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe do sektora finansów publicznych.

Uzasadnienie:

1. Obowiązki i forma organizacyjno-prawna Lasów Państwowych nie uzasadniają zaliczenia tego podmiotu do sektora finansów publicznych.
2. Projektowane rozwiązania naruszają konstytucyjną zasadę równości podmiotów w obrocie prawnym oraz naruszają zasadę, zgodnie z którą Lasy Państwowe, działając w imieniu Skarbu Państwa, czynią to na własne ryzyko ekonomiczne.
3. Proponowane rozwiązania nie zdejmują z Lasów Państwowych odpowiedzialności za zachowanie zdolności ekonomicznej do prowadzenia gospodarki, a jednocześnie w sposób zdecydowany naruszają zasadę samodzielności Lasów Państwowych, o której mowa w art. 50 ustawy o lasach.
4. Kłopoty Lasów Państwowych jako następstwo wprowadzenia proponowanych rozwiązań legislacyjnych, doprowadzą do kresu misji wypełnianych obecnie przez Lasy Państwowe. Są nimi m.in. misja społeczna, ekologiczna i gospodarcza.

5. Proponowane rozwiązania prawne dotyczące Lasów Państwowych są zmianami ustrojowymi, dlatego też nie powinny być przyjmowane bez zgody społeczeństwa wyrażonej w drodze referendum.
6. Planowane zmiany są sprzeczne z uchwaloną zgodnie z wolą obywateli pierwszą obywatelską ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. „o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju”, ponieważ ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych dopuszcza możliwość likwidacji jednostki budżetowej lub utworzenia jednostki o innej formie organizacyjno-prawnej.

KZD zobowiązuje Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” do pełnego wsparcia działań Krajowego Sekretariatu Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska w obronie Polskich Lasów.

Stanowisko nr 12 XXV KZD

ws. prywatyzacji spółek Skarbu Państwa

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stanowczo protestuje przeciwko sprzedaży spółek Skarbu Państwa w sposób prowadzony aktualnie przez Rząd RP.

W związku z tym żądamy:

1. Zaprzestania sprzedaży spółek o znaczeniu strategicznym dla obronności i niezależności gospodarczej, takich jak przemysł zbrojeniowy, stoczniowy, energetyczny, kolej państwowe i samorządowe, przemysł wydobywczy i porty;
2. Podpisania ze Związkami Zawodowymi pakietów gwarancji pracowniczych przed prywatyzacją pozostałych spółek.

Obecna polityka prywatyzacyjna prowadzona przez Ministerstwo Skarbu Państwa nie polega na znalezieniu dobrego inwestora, który zapewni spółkom długoplanowy rozwój, a pracownikom korzystne warunki pracy, lecz na sprzedaży w celu pozyskania doraźnych środków finansowych.

Stanowisko nr 13 XXV KZD

ws. braku dialogu rząd – związki zawodowe

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” z oburzeniem przyjmuje zaniechanie dialogu na szczeblu Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych. Przykładem ignorowania partnerów społecznych było zlekceważenie ustaleń zawartych w pakcie antykryzysowym, co doprowadziło do ograniczenia praw pracowniczych i obciążenia pracowników kosztami działań antykryzysowych.

Trójstronna Komisja stała się fasadą, która ma zasłaniać przed opinią publiczną brak rzeczywistego dialogu społecznego, lekceważenie i programową wręcz niechęć do wysłuchiwanie argumentów strony związkowej – partnerów społecznych.

Wzywamy stronę rządową do niezwłocznego podjęcia rzeczywistego dialogu z partnerami społecznymi. Dalsze pozorowanie i unikanie tego dialogu spowoduje zaostrzenie i eskalację istniejących konfliktów, co w efekcie może spowodować wybuch niezadowolenia społecznego.

Stanowisko nr 14 XXV KZD

ws. łamania praw pracowniczych i związkowych przez pracodawców

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stanowczo protestuje przeciwko łamaniu praw pracowniczych i związkowych przez część pracodawców.

W ostatnim okresie coraz częściej dochodzi do drastycznego dyskryminowania pracowników, członków NSZZ „Solidarność” ze względu na działalność związkową.

Niektórzy pracodawcy prowadzą walkę ze związkami zawodowymi przy użyciu niegodnych sposobów np. zastraszania, skłócania a także wyrzucania liderów związkowych z pracy pod różnymi fikcyjnymi pretekstami. Ponadto w sposób skandaliczny łamią polskie prawo a także zapisy Konstytucji RP, zakazując prowadzenia działalności związkowej na terenie zakładów pracy, którymi zarządzają.

Jest to jawne złamanie zasady swobody zrzeszania się w związki zawodowe, a także zasady niezależności od pracodawców i samorządności w prowadzeniu przez pracowników działań związkowych.

Wzywamy wszystkich pracodawców do przestrzegania obowiązującego w naszym kraju porządku prawnego, a instytucje państwowe, organy ścigania oraz wymiaru sprawiedliwości do bezwzględnego i surowego karania sprawców dyskryminujących pracowników i działaczy związkowych.

Stanowisko nr 15 XXV KZD

ws. czasu pracy pracowników pracujących w warunkach szkodliwych i szczególnych w ochronie zdrowia

W związku z kolejną próbą wprowadzenia ustawy zmieniającej czas pracy pracowników pracujących w szkodliwych warunkach i szczególnych w zakładach: radiologii, histopatologii, fizjoterapii i fizykoterapii, Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do Ministra Zdrowia i parlamentarzystów o utrzymanie obowiązujących przepisów do czasu rzeczywistej poprawy warunków pracy.

Należy podkreślić, że obecne warunki pracy w takich jednostkach jak na przykład pracownie anatomopatologii i histopatologii nie zmieniły się na korzystniejsze pomimo zakupu nowej, lepszej aparatury, czym uzasadnia się proponowaną zmianę czasu pracy. Natomiast odczynniki, których używa się w tych pracowniach są na liście odczynników nie tylko szkodliwych, ale wręcz kancerogennych.

Zwiększenie czasu pracy dla tych pracowników pracujących od wielu lat w warunkach szkodliwych, spowoduje w rezultacie poważny uszczerbek na ich zdrowiu.

Ponadto trzeba podkreślić, że czas dostosowania placówek medycznych do norm unijnych obowiązuje do końca 2012 r., tak więc pośpiech legislacyjny wprowadzający ustawę, bez szczegółowej oceny warunków pracy w tych jednostkach, jest przykładem braku realnej oceny sytuacji.

Apelujemy do nowo wybranych władz Związku o podjęcie skutecznych działań na rzecz utrzymania dotychczasowych przepisów prawa pracy dla pracowników pracujących w warunkach szkodliwych i szczególnych w ochronie zdrowia.

Apel nr 1 XXV KZD

ws. nowelizacji ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” apeluje do parlamentarzystów o:

- Wypracowanie strategii rozwoju Szkolnictwa Wyższego i Nauki, akceptowalnej przez większość środowiska akademickiego;
- Przyjęcie jako zasady, że mianowanie jest podstawowym sposobem zatrudnienia w Uczelni pracowników naukowych, naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych;
- Utrzymanie praw nabytych przez wszystkie grupy pracownicze;
- Rzeczywiste uproszczenie „Ścieżki kariery naukowej”;
- Pozostawienie stanowiska docenta będącego uhonorowaniem kariery naukowej;
- Umocowanie przedstawicieli pracodawców w ciałach kolegialnych z uprawnieniami identycznymi jak przedstawiciele związków zawodowych.

W związku z przyjętą w rządowym projekcie nowelizacji ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym” likwidacją górnych widełek w taryfikatorze płacowym, protestujemy przeciwko określaniu składników kształtujących płace w uczelniach publicznych w oparciu o „Średnie wynagrodzenie w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej”. W konsekwencji proponowanego rozwiązania – składniki wynagrodzenia powinny być określone, jako „minimalne wynagrodzenie zasadnicze w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej” odpowiednio waloryzowanej każdego roku.

Apel nr 2 XXV KZD

ws. finansowania nauki i szkolnictwa wyższego

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” apeluje do parlamentarzystów RP o dokonanie korekty ustawy budżetowej na rok 2011 w części dotyczącej nauki i szkolnictwa wyższego, tak by zapewnić środki na realizację zobowiązań przyjętych przez Rząd RP odnośnie docelowego dochodzenia do finansowania szkolnictwa wyższego i nauki na poziomie przyjętym w Unii Europejskiej.

Budowanie wykształconego społeczeństwa wymaga odpowiednio wysokich nakładów finansowych, tymczasem według danych OECD Polska jest na ostatnim miejscu jeśli chodzi o wysokość środków finansowych przeznaczonych z budżetu państwa na jednego studenta. Również odsetek PKB przeznaczony na naukę jest kilkakrotnie niższy niż zakładany w dokumentach programowych Unii Europejskiej. Zamrożenie w projekcie ustawy budżetowej na 2011 r. nakładów na naukę oraz płace pracowników przy rosnącej inflacji jest sprzeczne z deklaracjami rządu o budowaniu społeczeństwa opartego na wiedzy.

Apel 3 XXV KZD

ws. ustawowego zwolnienia z podatku VAT darowizn na rzecz poszkodowanych w wyniku klęsk żywiołowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” apeluje do parlamentarzystów o stworzenie mechanizmów umożliwiających zwolnienie z płacenia podatku VAT:

1. darczyńców przekazujących darowizny na rzecz poszkodowanych w wyniku klęsk żywiołowych oraz zwolnienia obdarowanych od płacenia podatku od darowizn,

2. środków zainwestowanych przez jednostki samorządu terytorialnego na odbudowę infrastruktury lokalnych zniszczonych w wyniku klęsk.

Potencjalnych darczyńców zniechęca konieczność odprowadzania podatku zwiększającego koszty darowizny. W wielu przypadkach pomoc udzielana przez osoby prywatne w znacznym stopniu uzupełnia środki przekazywane przez organy państwa i jest udzielana znacznie szybciej.

Apel nr 4 XXV KZD

ws. służby przy grobie ks. Jerzego Popiełuszki

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się z apelem do wszystkich struktur NSZZ „Solidarność” o włączenie się do zaszczytnej służby przy grobie błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki.

W dniu 19 października 1984 roku oprawcy ze Służby Bezpieczeństwa w bestialski sposób zamordowali księdza Jerzego Popiełuskę. Od dnia pogrzebu przy grobie ks. Jerzego Popiełuszki i kościele św. Stanisława Kostki na warszawskim Żoliborzu trwa Służba, której zadaniem jest utrzymanie ładu i porządku oraz zabezpieczenie tego miejsca przed zbezczeszczeniem.

Wypełnijmy nasz moralny obowiązek wobec tego, który oddał swoje życie za naszą sprawę.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 6.10.2010 R.

Decyzja Prezydium KK nr 221/10

ws. opinii o projekcie ustawy o zmianie ustaw związanych z realizacją wydatków budżetowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi uwagi do projektu ustawy z dnia 17 września 2010 r. o zmianie ustaw związanych z realizacją wydatków budżetowych.

Uregulowany w ustawie o związkach zawodowych oraz ustawie o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych tryb konsultowania projektów ustaw nie pozostawia wątpliwości, że strona rządowa nie dotrzymała wymaganego ustawą terminu konsultacji projektu. Wobec faktu nagminnej praktyki łamania ustawowych zasad konsultacji przez stronę rządową, Przewodniczący KK w dniu 23.09. br. skierował pismo do Premiera RP Donalda Tuska, w którym wzywa do wyegzekwowania przestrzegania prawa przez zobowiązane do tego urzędy administracji publicznej.

Ministerstwo Finansów przygotowało dwa projekty zmian dotyczących podatku od towarów i usług o identycznym brzmieniu a zamieszczonych raz w projekcie Ministerstwa Finansów datowanego z dnia 9 września 2010 r., o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług poświeconego wyłącznie ustawie o VAT (zwanego dalej projektem 1) oraz po raz drugi w projekcie datowanym z dnia 17 września 2010 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (zwanego dalej projektem 2) (porównaj brzmienie art. 1 pkt. 1 ppkt b projektu 1 oraz art. 19 pkt 1 projektu 2). Zamieszczenie w dwóch różnych projektach identycznych postanowień może rodzić wątpliwości co do rzeczywistych intencji projekto-

dawcy, albowiem rodzi się wątpliwość czy przypadkiem zachowanie to nie stanowi formy zapewnienia uchwalenia tych zmian za wszelką cenę. Takie procedowanie narusza zasadę ekonomii procesu legislacyjnego.

W związku z tym – podobnie jak w opinii o projekcie ustawy Ministra Finansów z dnia 9 września 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług - negatywnie opiniujemy zmiany w zakresie:

1. podniesienia podstawowej stawki VAT z 22 do 23%
2. podniesienia obniżonej stawki VAT z 7 na 8%
3. wzrostu stawki VAT z 0 do 5% na żywność nieprzetworzoną
4. wzrost stawki VAT z 0 do 5% na książki

Planowane podniesienie obowiązujących stawek podatku od towarów i usług na okres 3 lat będzie miało niekorzystne konsekwencje dla społeczeństwa oraz gospodarki. Wpłyną one na wzrost cen energii, paliw i gazu a w konsekwencji spowodują wzrost kosztów wytwarzania, efektem czego będzie wzrost cen. Będzie to miało bezpośrednie przełożenie na siłę nabywczą społeczeństwa. Nałoży się na to dodatkowo wzrost cen spowodowany niskimi zbiorami bieżącego roku, które z związku z powodziami oraz suszą spowodowały klęski nieurodzaju. Dodatkowo uwolnienie cen energii elektrycznej dla gospodarstw domowych oraz wzrost cen gazu spowodują dalsze ograniczanie siły nabywczej. Proponowane w związku z tym obniżenie stawki podatku na żywność przetworzoną będzie daleko niewystarczające dla zrekompensowania podwyżki pozostałych stawek VAT. W związku z tym droższa żywność wpłynie na spadek konsumpcji szczególnie biedniejszych grup społeczeństwa u których wydatki na żywność stanowią dużą część budżetu domowego. Dodatkowo wprowadzenie 5 proc. stawki VAT na książki spowoduje wzrost ich cen, którego skutkiem może być spadek sprzedaży książek oraz czytelnictwa w Polsce.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie zgadza się na ratowanie kondycji budżetu kosztem obywateli.

Ponadto negatywnie opiniujemy zmiany dotyczące podwyżek stawek akcyzy, które spowodują wzrost cen paliw, co doprowadzi do zwiększenia kosztów prowadzenia działalności, w efekcie czego nastąpi wzrost cen odczuwalny dla konsumentów.

Po raz kolejny Minister Finansów w art. 9 i 10 opiniowanego projektu proponuje przedłużenie okresu finansowania staży podyplomowych, szkoleń oraz specjalizacji pracowników służby zdrowia ze środków Funduszu Pracy. Finansowanie szkoleń, staży i specjalizacji służby zdrowia powinno być realizowane z innych źródeł niż Fundusz Pracy. Lekarze i pielęgniarki, korzystający z form podnoszenia kwalifikacji nie są osobami bezrobotnymi, a ich szkolenia i staże mają na celu doskonalenie zawodowe niezwiązane z aktywizacją zawodową bezrobotnych (podstawowym celem ustawy o promocji zatrudnienia).

Rozwiązanie proponowane w art. 34 ust. 1 projektu ustawy („zamrożenie” wysokości wynagrodzeń na poziomie z 2010 r.) jest analogiczne jak negatywnie ocenione przez Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” rozwiązanie znajdujące się w projekcie ustawy budżetowej. W tym wypadku ustawodawca rozszerzył krąg podmiotów objętych owym zamrożeniem na tych pracowników, których sytuacji nie normuje ustawa o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw. Rozwiązanie to należy ocenić jednoznacznie negatywnie. Wątpliwości budzi również ust. 2 analizowanego przepisu. Użycie sformułowania „w warunkach porównywalnych” bez żadnych kryteriów doprecyzowujących pozostawia zbyt daleko idącą swobodę właściwym organom.

Niepoprawna jest redakcja art. 35 ust. 1 projektu, gdyż zasady poprawnej legislacji oraz powinność dążenia do jasności tekstu prawnego skłaniają ku wnioskowi, że należałoby po wyrazach „zasilek pogrzebowy” dodać zwrot „o którym mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 224). Prezydium KK NSZZ „Solidarność” podtrzy-

muje negatywne stanowisko co do uzasadnionego wyłącznie oszczędnościami drastycznego obniżenia wysokości zasiłku.

NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje propozycję ustalenia kwoty dotacji budżetowej na zadanie, o którym mowa w art. 26a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (dofinansowanie do zatrudnienia osób niepełnosprawnych), w wysokości do 30% zapotrzebowania. Zaproponowana zmiana wprowadzi możliwość ustalenia dotacji budżetowej w przedziale od zera do 30% zapotrzebowania. Oznacza to, że przyznanie dotacji nawet w wysokości nie pozwalającej na realizację zadań przez PERON, będzie zgodne z ustawą. Takie działania wypaczają ideę systemu wspierania zatrudnienia i rehabilitacji osób niepełnosprawnych, który staje się niewydolny. Zgodnie z art. 46a ustawy o rehabilitacji pierwotnie dotacja z budżetu państwa na dofinansowania określone w art. 26a ustawy miała być w wysokości zapewniającej jego realizację, czyli w całości pokrywać koszty tych dofinansowań. Nie zostało to zrealizowane, a kolejne nowelizacje ustawy sukcesywnie zmniejszały wysokość dotacji na ten cel, przerzucając na PFRON obowiązek pokrywania reszty z własnych przychodów. Praktyka ta doprowadziła do sytuacji, w której Funduszowi brak środków i w związku z tym nie jest w stanie realizować swoich ustawowych zadań względem osób niepełnosprawnych. Zaproponowana w projekcie ustawy budżetowej wysokość dotacji budżetowej w kwocie 659 mln jest o 353,5 mln niższa, czyli prawie o połowę, niż wysokość dotacji, jaką według wyliczeń Funduszu, powinien on otrzymać. Projektodawcy w uzasadnieniu wskazują, iż kwota dotacji budżetowej na rok 2011 r. wynosi tyle co w 2010 r. co pozwoli na zaoszczędzenie 225 mln zł. Skutkiem ustalenia zaniżonej w stosunku do potrzeb kwoty dotacji budżetowej dla PFRON na rok 2010 jest wycofanie się Funduszu z realizacji części zadań, drastyczne ograniczenia w realizacji pozostałych oraz wisząca nad Funduszem groźba utraty płynności. Przesłankami, jakimi powinien kierować się ustawodawca, ustalając kwotę dotacji budżetowej do dofinansowania wynagrodzeń osób niepełnosprawnych, powinno być ustalenie takich kwot finansowania tego zadania państwa, które umożliwią jego realizację. Jak wskazali projektodawcy w uzasadnieniu celami, jakimi kierowali się, ustalając wysokość dotacji budżetowej dla PFRON na rok 2011, było osiągnięcie oszczędności budżetowych a nie umożliwienie i zapewnienie realizacji zadań ustawowych przez Fundusz, co nie może spotkać się z aprobatą Związku.

Decyzja Prezydium KK nr 222/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Piotrkowskiego wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” dla nowo wybudowanego ronda przy zbiegu ul. Łódzkiej, Wysokiej i Hutniczej w Piotrkowie Trybunalskim.

Decyzja Prezydium KK nr 223/10

ws. zgody na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Zarządu Regionu Małopolska wyraża zgodę na użycie nazwy i znaku graficznego NSZZ „Solidarność” na okładce książki „Solidarność” Uniwersytetu Jagiellońskiego 1980 – 1989. Wybór dokumentów, wydanej przez Centrum Dokumentacji Czynu Niepodległościowego.

Decyzja Prezydium KK nr 224/10

ws. nominacji do Komitetu Kobiet MKZZ

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza kandydaturę Pełnomocnika Komisji Krajowej ds. Kobiet, Danuty Wojdat na miejsce członka tytularnego w Komitecie Kobiet MKZZ.

Decyzja Prezydium KK nr 225/10

ws. upoważnienia do podpisania umowy - zlecenia z firmą On Board

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia do:

1. Macieja Jankowskiego – Zastępcę Przewodniczącego KK
2. Stefana Kubowicza – Skarbnika KK

do podpisania umowy - zlecenia z firmą On Board Public Relations Sp. z o.o. na prowadzenie działań związanych z obsługą Europejskiego Dnia Akcji oraz prowadzenie biura prasowego.

Decyzja Prezydium KK nr 226/10

ws. projektu dofinansowanego w ramach PO KL. Priorytet V, Poddziałanie 5.5.2, Tytuł roboczy projektu: „Kampania na rzecz wzmocnienia dialogu społecznego w branży Handlu i Ochrony”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia złożyć projekt zatytułowany roboczo: „Kampania na rzecz wzmocnienia dialogu społecznego w branży Handlu i Ochrony”, ubiegający się o dofinansowanie w ramach PO KL, Priorytet V, Poddziałanie 5.5.2.

Z ramienia Prezydium KK odpowiedzialni za realizację wyżej wymienionego projektu będą:

1. Maciej Jankowski – Zastępca Przewodniczącego KK
2. Józef Mozolewski – Członek Prezydium KK
3. Krzysztof Zgoda – Członek Prezydium KK

Stanowisko Prezydium KK nr 227/10

ws. zlekceważenia przez rząd porozumienia dot. wynagrodzenia minimalnego pomiędzy związkami zawodowymi, pracodawcami i przedstawicielami rządu

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża swój protest i oburzenie zlekceważeniem przez rząd porozumienia w sprawie wysokości przyszłorocznego wynagrodzenia minimalnego pomiędzy pracodawcami, związkami zawodowymi i przedstawicielami rządu // zawartego w uchwale nr 41 Komisji Trójstronnej w wysokości 1408 PLN. Oznacza to, że po raz pierwszy od lat wynagrodzenie minimalne zmaleje wobec prognozowanej przyszłorocznej średniej płacy w całej gospodarce. Oznacza to też, że rząd złamał również zeszłoroczne ustalenia, w myśl których miał określić precyzyjny sposób podnoszenia wysokości minimalnego wynagrodzenia do 50% płacy średniej.

Decyzja Rady Ministrów to kolejny dowód na znikomą rolę dialogu społecznego, który ma służyć niemal wyłącznie legitymizacji „jedynie słusznych” rozwiązań proponowanych przez rządzących. W praktyce - to kontynuacja polityki oszczędzania na najuboższych, która pogłębi rozwarstwienie i zepchnie kolejne szeregi pracujących nawet na pełnym etacie w sferę ubóstwa.

POSIEDZENIE Z DN. 12.10.2010 R.

Decyzja Prezydium KK nr 228/10

ws. Wspólnej deklaracji partnerów społecznych dotyczącej nękania i przemocy w miejscu pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” po zapoznaniu się z projektem Wspólnej deklaracji partnerów społecznych dotyczącej nękania i przemocy w miejscu pracy w wersji uzgodnionej przez NSZZ „Solidarność”, OPZZ, PKPP Lewiatan, Pracodawców RP i Związek Rzemiosła Polskiego podczas negocjacji nad wdrożeniem w Polsce Europejskiego Porozumienia Ramowego z dnia 26 kwietnia 2007 r. dotyczącego nękania i przemocy w miejscu pracy, akceptuje treść deklaracji oraz upoważnia Przewodniczącą Komisji Krajowej do podpisania jej wraz z liderami pozostałych organizacji partnerów społecznych.

Decyzja Prezydium KK nr 229/10

ws. kandydata do Rady Administracyjnej Europejskiego Centrum do Spraw Pracowniczych (EZA)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza kandydaturę Józefa Mozołewskiego do Rady Administracyjnej Europejskiego Centrum do Spraw Pracowniczych (EZA).

Decyzja Prezydium KK nr 230/10

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 231/10

ws. zmiany nazwy MKK w PGE Dystrybucja Łódź-Teren S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej w PGE Dystrybucja Łódź-Teren S.A. zarejestrowanej pod numerem „25” akceptuje zmianę nazwy z: MKK w PGE Dystrybucja Łódź –Teren S.A. na: Międzyzakładowa Komisja Koordynacyjna w PGE Dystrybucja S.A. Oddział Łódź-Teren.

MKK w PGE Dystrybucja S.A. Oddział Łódź-Teren pozostaje w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „25”.

Decyzja Prezydium KK nr 232/10

ws. opinii o projekcie ustawy Ministerstwa Zdrowia o działalności leczniczej z dnia 9.09.2010 r

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia projekt ustawy dokonując oceny projektu ustawy Ministerstwa Zdrowia o działalności leczniczej z dnia 9.09.2010 r., przedstawia następującą opinię .

1. W projekcie ustawy o działalności leczniczej z dnia 9 września 2010 r. proponuje się uregulowanie materii unormowanej do tej pory w ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.) Projektowane zmiany mają bardzo szeroki charakter. Ich celem jest zmiana zasad organizacji systemu ochrony zdrowia, funkcjonowania, rejestracji, sposobu finansowania podmiotów wykonujących tzw. działalność leczniczą. **Wprowadzane zmiany mają charakter ustrojowy i powinny zostać ocenione pod kątem zgodności z przepisami Konstytucji RP (a w szczególności z art. 68 Konstytucji).**
2. Intencją ustawodawcy jest powszechna eliminacja samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej (sp zoz) z kręgu podmiotów udzielających świadczeń a nie rozwiązanie problemu zadłużenia służby zdrowia w Polsce. Problem zadłużenia ma zostać rozwiązany m.in. poprzez działania prywatyzacyjne, które podejmowane będą dopiero po tzw. komercjalizacji sp zoz na podstawie powszechnych reguł Kodeksu spółek handlowych, z niewielkimi ograniczeniami przewidzianymi w projektowanej ustawie. Na konsekwencje działań zmierzających do komercjalizacji a następnie prywatyzacji sp zoz zwracano uwagę w literaturze przedmiotu już wielokrotnie. Z mocy konstytucji i ustaw o działach administracji oraz ustaw o samorządzie gminnym, powiatowym i województwa **ochrona zdrowia należy do zadań publicznych.**
3. Wprowadzenie systemowych zmian w sektorze tak wrażliwym społecznie, jakim jest ochrona zdrowia, powinny poprzedzać szczegółowe analizy sytuacji bieżącej, z uwzględnieniem oceny rozwiązań organizacyjnych i finansowych oraz perspektywy jego funkcjonowania. Jest to szczególnie ważne w sytuacji zmian demograficznych, które będą determinowały wpływy finansowe pochodzące ze składki oraz rodzaje świadczeń niezbędnych dla starzejącego się społeczeństwa. Taka ocena ze strony rządowej nie została przedstawiona opinii publicznej (w tym partnerom społecznym).
4. Dotychczasowe praktyki reformowania ochrony zdrowia pokazały, że dla powodzenia zmian potrzebna jest szeroka akceptacja społeczna zarówno po stronie pacjentów jak i świadczeniodawców. Jednym z elementów istotnych dla akceptacji wdrożenia zmian systemowych jest stworzenie przejrzystych norm prawnych, które pozwolą na bezkolizyjne, płynne ich wdrożenie, których skutkiem będzie naprawa systemu. Reformowanie systemu opieki zdrowotnej powinno być przygotowanym wielobiegunowo procesem, a nie jednorazowym aktem. Proponowane zmiany takiej gwarancji nie dają.
5. Zaproponowane rozwiązania zmierzają jednoznacznie w kierunku traktowania zakładów opieki zdrowotnej jako przedsiębiorców ze wszystkimi konsekwencjami wynikającymi z ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Istotne znaczenie mają postanowienia projektu ustawy o działalności leczniczej, które regulują zasady przekształcania samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej w spółkę kapitałową. Przedstawione w uzasadnieniu twierdzenie, że proces przekształceń w spółki prawa handlowego ma charakter fakultatywny rodzi wątpliwości, wobec stworzonych zachęt finansowych, które ten proces mają przyspieszyć (tzw. przymus ekonomiczny). Dodatkowo niejednoznaczne przepisy, które wprost nie nakładają obowiązku utrzymania akcji, udziałów przez podmioty publiczne powoduje sytuację, że ich charakter publiczny może nie zostać utrzymany. Od dnia wejścia w życie ustawy nie tworzy się samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, a publiczne zakłady

opieki zdrowotnej stają się z tym samym dniem podmiotami niebędącymi przedsiębiorcami. Projekt ustawy nie określa okoliczności, w których podejmowana jest decyzja o przekształceniu sp zoz w spółkę prawa handlowego. Oznacza to, że może ona dotyczyć każdego sp zoz, również tych, które funkcjonują sprawnie w dotychczasowej formule.

6. Decyzję w sprawie przekształcenia sp zoz w spółkę prawa handlowego podejmowałby 1) Minister Skarbu Państwa (w przypadku sp zoz utworzonych przez ministra, centralny organ administracji rządowej lub wojewodę), 2) organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego – w przypadku sp zoz, dla których podmiotem tworzącym jest jednostka samorządu terytorialnego, 3) rektor publicznej uczelni medycznej i 4) dyrektor Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego. Z uwagi na to, że organem założycielskim zdecydowanej większości sp zoz są obecnie jednostki samorządu terytorialnego, decyzja o tzw. komercjalizacji byłaby podejmowana najczęściej przez organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego tj. wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zarząd powiatu oraz zarząd województwa. O ile w przypadku jednostek samorządu powiatowego i wojewódzkiego decyzja taka byłaby podejmowana przez organy kolegialne to w przypadku gminy decyzję o przekształceniu sp zoz w spółkę prawa handlowego podejmowałby jednoosobowo wójt. Decyzja o przekształceniu sp zoz wykracza poza zakres zadań dotyczących zwykłego zarządu jednostką samorządu terytorialnego. Decyzja taka powinna być poprzedzona rzeczową debatą merytoryczną, dotyczącą korzyści oraz zagrożeń, jakie przynieść może zmiana dotychczasowego statusu prawnego sp zoz oraz spojrzenia na konsekwencje wynikające z takiej zmiany z różnych punktów widzenia. Sprawa dotyczy bowiem najistotniejszych zadań publicznych realizowanych przez samorząd terytorialny. Szansę na taką debatę daje wyłącznie powierzenie kompetencji w sprawie przekształcenia organizacyjnego sp zoz organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego tj. radom gmin i powiatów oraz sejmikom województwa.
7. Krytycznie należy ocenić propozycje zapisów w zakresie stosunków pracy z pracownikami zatrudnionymi do tej pory w sp zoz. Proponowane rozwiązania są mniej korzystne niż w obecnie obowiązujących przepisach prawa pracy.
8. Projekt ustawy oprócz wielu zmian w przepisach obowiązujących zawiera liczne delegacje do wydania rozporządzeń, których projektodawca nie przygotował. Jednocześnie trzeba zwrócić uwagę, że przyjęta technika legislacyjna utrudnia korzystanie z przepisów w praktyce, zmuszając do koniecznych zabiegów interpretacyjnych (nieczytelne definicje w tzw. słowniczku ustawy oraz brak definicji szpitala oraz organu rejestrującego).

Uwagi szczegółowe

1. Art. 2 ust. 1 pkt 10 zawęża definicję świadczenia zdrowotnego poprzez wskazanie, że mogą one być wykonywane przez osoby posiadające zawód medyczny. W związku z tym działania dotyczące świadczeń określonych w art.5 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych jako rzeczowe (m.in. wytwarzanie i zaopatrzenie w wyroby medyczne) czy towarzyszące (m.in. transport sanitarny) nie staną się świadczeniem zdrowotnymi w rozumieniu przepisów projektu i nie będą wykonywane przez osoby o kwalifikacjach medycznych czy odnoszące się do określonego zakresu lub dziedziny medycyny. Równocześnie w art. 3 ust 1 projektu ustawy wskazano, że działalność lecznicza polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, w świetle ww. zawężenia definicji - udzielanie świadczeń zdrowotnych rzeczowych oraz świadczeń towarzyszących nie będzie działalnością leczniczą co oznaczać będzie, że tych świadczeń nie będą mogły jednocześnie wykonywać podmioty prowadzące działalność leczniczą w rozumieniu przepisu art.3 projektu.
2. W art. 6 ust. 7 określono minimalne udziały lub akcje należące do właściciela uczelni medycznej. Trudno doszukać się takiego zapisu w stosunku do pozostałych właści-

cieli publicznych. Jedynie Art. 112 ust 3 zawiera warunek posiadania przez podmioty publiczne 51% udziałów lub akcji, aby uzyskać dotację na realizację zadań o których mowa w art. 111.

3. W Art. 10 ustawodawca określił minimalną wysokość kapitału zakładowego dla spółki kapitałowej (szpitala) w wysokości 5 000 000 złotych i odpowiednio dla uczelni medycznych w wysokości 10 000 000 zł bez wskazania uzasadnienia dla przyjęcia właśnie takich wielkości kapitałów.
4. Art. 20 projektu w przeciwieństwie do Art.21 ust 1 pkt 4) nie zawiera warunku nieprzerwanego wykonywania praktyki lekarskiej przez lekarza wykonującego działalność leczniczą jako indywidualną
5. W art. 29 projektu ustawy nakłada się na kierownika zakładu opieki zdrowotnej obowiązki organizowania transportu pacjenta, którego stan zdrowia nie uzasadnia dalszego leczenia informując jedynie gminę, w której pacjent zamieszkuje lub w której posiadał ostatnie miejsce pobytu zobowiązując ją (ust.1) do pokrycia kosztów transportu i przyznając jedynie tej gminie (ust.3) roszczenie do żądania pokrycia kosztów transportu od ustawowego jego przedstawiciela lub osoby zobowiązanej do alimentacji nad nim. Taka konstrukcja przepisu wchodzi w kompetencje zarządu gminy co do właściwego gospodarowania środkami publicznymi tym bardziej, że w wielu przypadkach nie można ustalić miejsca zamieszkania lub ostatniego miejsca pobytu pacjenta
6. Zgodnie z Art. 32 projektu podmiot leczniczy może na okres 3 miesięcy zaprzestać działalności leczniczej po uzyskaniu zgody wojewody. Przepis nie nakłada na wojewodę obowiązku zapewnienia świadczeń dla pacjentów podmiotu leczniczego lub obowiązku wskazania przez podmiot leczniczy innego podmiotu.
7. Nowością jest obowiązek określony w Art. 34 ust.3 - zaopatrzenie pacjentów szpitala w znaki identyfikacyjne, zawierające imię i nazwisko. Taka identyfikacja pacjenta może naruszać zasady ochrony danych osobowych, dlatego wymagana byłaby konsultacja z Głównym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych.
8. Art. 46 pkt 1) mylnie wskazuje że stosunek pracy z kierownikiem podmiotu leczniczego niebędącego przedsiębiorcą albo zawartą z nim umowę rozwiązuje się jeżeli przestał spełniać wymagania o których mowa w art.44 ust 2, (czyli zgodnie z pkt 1) posiadać wykształcenie wyższe.
9. Art. 47 ust.4 ustala najprawdopodobniej pomyłkowo, że w posiedzeniach rady społecznej uczestniczy przedstawiciel organizacji związkowej, a nie przedstawiciele organizacji związkowych
10. W Art. 49 została naruszona zasada równego traktowania poprzez pominięcie związków zawodowych innych niż wymienione w projekcie, których opinii musi zasięgnąć kierownik podmiotu leczniczego w celu ustalenia minimalnych norm zatrudnienia. Ponadto minimalne normy zatrudnienia nie mogą być ustalane tylko w podmiotach leczniczych nie będących przedsiębiorcą (patrz ust.4 i 5 Art. 49). Minimalne normy zatrudnienia powinny obowiązywać we wszystkich podmiotach leczniczych.
11. Wątpliwości budzi treść Art. 53 ust 5 z uwagi na fakt, że podmioty tworzące zakłady opieki zdrowotnej nie wchodzi zazwyczaj w relacje z wierzycielami.
12. Projekt ustawy nie określa okoliczności, w których podejmowana jest decyzja o przekształceniu sp zoz w spółkę prawa handlowego. Oznacza to, że może ona dotyczyć każdego sp zoz, również tych, które funkcjonują sprawnie w dotychczasowej formule. Jedynie projektowany art. 71 ust. 1 wprowadza mechanizm finansowy zachęcający organy założycielskie sp zoz do podejmowania decyzji o przekształceniu sp zoz w spółkę prawa handlowego w sytuacji, w której znajdują się one jeszcze w lepszej sytuacji finansowej. Im większy jest bowiem stopień zadłużenia tym większa jest wartość zobowiązań, które przejmuje podmiot tworzący. W sytuacji gdy zobowiązania te

przekraczają wartość aktywów sp zoz podmiot ten ma obowiązek przejąć całość zobowiązań. Jeżeli suma zobowiązań nie przekracza połowy wartości aktywów sp zoz podmiot tworzący nie ma obowiązku przejmowania jakichkolwiek zobowiązań powstałych przed przekształceniem. Dodatkowo mechanizm ten nie będzie zachęcał kierownictwa sp zoz do podejmowania działań zmierzających do oddłużenia sp zoz jeszcze przed jego przekształceniem w spółkę. Negatywnie należy ocenić brak przepisu dotyczącego obowiązku tworzenia programów naprawczych i biznes planów co do dalszej działalności przed przekształceniem co może zwiększyć zagrożenie postawieniem spółki prawa handlowego w stan upadłości.

13. Spośród szczegółowych rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o działalności leczniczej krytycznie ocenić należy treść projektowanego art. 80 ust. 1 regulującego skutki komercjalizacji sp zoz w zakresie stosunków pracy z pracownikami zatrudnionymi do tej pory w tym zakładzie. Przepis ten wyłącza w omawianym zakresie stosowanie art. 231 k.p. i art. 261 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.). Oznacza to, że: 1) dotychczasowy i nowy pracodawca nie będą mieli obowiązku informowania pracowników o planowanej zmianie podmiotowej po stronie pracodawcy, 2) pracownicy nie będą mieli możliwości rozwiązania stosunku pracy za siedmiodniowym uprzedzeniem w sytuacji, gdy nie akceptują takiej zmiany. Wątpliwości budzić będzie odpowiedzialność za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy powstałe przed komercjalizacją. Wydaje się, że w zależności od stopnia zadłużenia taką odpowiedzialność ponosić będzie albo podmiot tworzący albo spółka. Zakładowe organizacje związkowe działające w takich sp zoz zostaną pozbawione informacji o planowanej komercjalizacji zakładu, jej przyczynach, prawnych, ekonomicznych oraz socjalnych skutkach dla pracowników a także o zmierzonych działaniach dotyczących warunków zatrudnienia pracowników. Wykluczona będzie również możliwość zawarcia na podstawie art. 261 ust. 3 ustawy o związkach zawodowych porozumienia dotyczącego warunków zatrudnienia pracowników o charakterze normatywnym (zwanego potocznie pakietem socjalnym). Zastosowanie tego przepisu w sytuacji komercjalizacji sp zoz jest o tyle istotne, że przekształcenie będzie wiązać się z częściową zmianą reżimu prawnego zatrudnienia. Zmianie ulegnie chociażby dotychczasowa regulacja prawna wynagrodzenia za pracę (konieczne będzie zawarcie nowego układu zbiorowego pracy lub wydanie nowego regulaminu wynagradzania, przestaną obowiązywać przepisy ustawy przyznające pracownikom sp zoz prawo do świadczeń związanych z pracą takich jak nagroda jubileuszowa, odprawa emerytalno-rentowa czy dodatek-stażowy).
14. Projekt znosi dotychczasowe uprawnienia w zakresie skróconego czasu pracy pracowników zoz zatrudnionych w warunkach określonych uprzednio jako, "szkodliwe" (komórki organizacyjne RTG, laboratoria, prac. fizjoterapii, itp.) nie przyznając stosownych środków odszkodowawczych osobom, które przepisami projektu pozbawione zostaną zatrudnienia lub rekompensujących w przypadku, gdy zmuszone one zostaną do wykonywania pracy w wydłużonym w stosunku do obowiązującego czasu pracy. Podobne rozwiązania przewidują już przepisy kodeksu pracy, z uszczegółowieniem określonym w przepisie wydanym z delegacji z art. 297 Kodeksu pracy, czy też na podstawie przepisów szczególnych poprzez zasady rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn ich niedotyczących. Jeżeli projektowane przepisy weszłyby w życie bez przyznania odszkodowawczych lub rekompensujących środków publicznym podmiotom zatrudniającym naruszy to prawa słusznie nabyte tych osób oraz konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do instytucji państwa oraz stanowionego prawa. W stosunku do pracowników naruszona zostanie zasada stabilności i ochrony zatrudnienia. Spowoduje to kierowanie roszczeń sądowych przez pracobiorców w stosunku do pracodawców, którzy skierują roszczenia do skarbu państwa.
15. Dopiero w Art. 104 zdefiniowany został organ prowadzący rejestr. Uzasadnionym byłoby umieszczenie definicji organu rejestrowego w tzw. słowniczku ustawy.

16. Art.106 ust.1 nadaje sankcję wykreślenia wpisu podmiotu do rejestru podmiotów prowadzących działalność, której dotyczy projekt, posługuje się przy tym w ust. 2 pkt 4 bliżej nieokreślonym pojęciem „rażącego naruszenia warunków wymaganych do wykonywania działalności objętej wpisem” a w pkt 5 „niezastosowaniem się do zaleceń pokontrolnych” (wystosowanych przez organ prowadzący rejestr). Tak określone przepisy oprócz nieokreśloności wykraczają daleko poza zasady swobody działalności gospodarczej naruszając proporcjonalność sankcji w stosunku do uchybienia do którego się ona odnosi.
17. Przyjąć należy na podstawie Art. 111 ust. 1 że Państwowa Inspekcja Sanitarna może otrzymać środki publiczne na realizację zadań w zakresie programów zdrowotnych i promocji zdrowia (np. na organizowanie szkoleń dla podmiotów, przygotowanie ulotek, plakatów, wystaw tematycznych itd.).
18. W Art. 126 wprowadzającym zmiany w art. 6 pkt 4 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej należy dopisać: Państwowa Inspekcja Sanitarna jest uprawniona do wydawania zaleceń w tym zakresie.
19. W art. 164 pkt.3 lit. a, dotyczącym nowego brzmienia art. 21 ust. 2a u.o.ś.o.z.f.z.ś.p mylnie wskazano art. 45 projektu zamiast art.47.

Decyzja Prezydium KK nr 233/10

ws. opinii o projekcie ustawy Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo” o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne autorstwa Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo”:

- 1) W punkcie 2 zmiany – zamiast „dodatek za rozłękę przysługujący” powinno być „dodatek za rozłękę wypłacany”
- 2) W punkcie 7 zmiany – dotyczącym art. 21.ust.1 pkt 40b należy zwiększyć limit kwoty wolnej od podatku w zakresie stypendiów dla uczniów i studentów, gdyż aktualny obowiązuje od 2003 roku na niezmiennym poziomie.
- 3) W punkcie 7 zmiany – art. 21. ust.1 pkt 83 – zamiast „świadczenia przyznawane” – powinno być – „świadczenia wypłacane”.
- 4) W punkcie 12d) negatywnie opiniujemy zmianę polegającą na wprowadzeniu w ust. 7c art. 26 ustawy obowiązku wskazania z imienia i nazwiska osób, które opłacono w związku z pełnieniem przez nie funkcji przewodnika. W obecnym brzmieniu ustawy osoby niewidome korzystają z prawa odliczenia od dochodu kwoty 2.280 zł na przewodnika zaś ust. 7c art. 26 ustawy zwalnia je z obowiązku udokumentowania poniesionych z tego tytułu wydatków. Należy podkreślić, iż jest to rozwiązanie prawne odpowiadające życiowej praktyce. Osoba niewidoma w związku ze swoją niepełnosprawnością zmuszona jest do korzystania z pomocy przewodnika w realizacji codziennych prostych czynności życiowych - nie jest w stanie samodzielnie zrobić zakupów, skorzystać z usług lekarza czy załatwić spraw w urzędach, a więc wykonać czynności przy których osoby widzące nie napotykają żadnych trudności czy barier. Zmuszony jest często korzystać z pomocy różnych osób, ponieważ trudno jest znaleźć jednego człowieka, który podporządkuje swój prywatny czas osobie niewidomej. Nie może ona ciągle liczyć na bezinteresowną życzliwość obcych ludzi lub co gorsza

narażać ich na nieprzewidziane wydatki związane z udzielaną pomocą. Równocześnie, jeżeli osoba niewidoma chciałaby uczestniczyć w imprezie kulturalnej czy sportowej to musi też z własnych środków kupić bilet dla przewodnika, gdyż przewodnicy nie zgodzą się ponosić dodatkowych kosztów z tytułu pomocy osobie niepełnosprawnej. Po prostu następny raz nie będą chętni pomóc. To samo dotyczy kosztów transportu czy konsumpcji. W uzasadnieniu nie ma również wskazówki co należy rozumieć przez słowo „opłacono”.

Nie ulega wątpliwości, iż proponowana zmiana utrudni osobom niewidomym uzyskanie pomocy osób trzecich. Dotychczasowi przewodnicy nie będą skłonni dalej pomagać osobom niewidomym jeśli łączyć się to będzie z przekazaniem ich danych do urzędów skarbowych. Będzie to miało ten skutek, iż pozbawi osoby niewidome możliwości korzystania z odliczenia od dochodu, gdyż będąc zmuszoną do korzystania z pomocy innych nie może sobie pozwolić na utratę ich zaufania. Ostatecznym skutkiem proponowanej zmiany będzie de facto pozbawienie osób niewidomych możliwości korzystania z odliczenia od podatku, co przy niskich dochodach osób niepełnosprawnych w Polsce jest bardzo krzywdzące dla tego środowiska.

Z powyższych względów NSZZ „Solidarność” proponuje wykreślenie w art. 26 ust. 7c proponowanego pkt. 1) w brzmieniu „wskazaniu z imienia i nazwiska osób, które opłacono w związku z pełnieniem przez nie funkcji przewodnika” znajdującego się w art. 1 pkt. 12) lit d) projektu.

Stanowisko Prezydium KK nr 234/10

ws. propozycji wydłużenia normy czasu pracy osób niepełnosprawnych z umiarkowanym lub znacznym stopniem niepełnosprawności

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża swój sprzeciw wobec propozycji wydłużenia normy czasu pracy osób niepełnosprawnych i w ten sposób przerzucania na niepełnosprawnych pracowników kosztów oszczędności budżetowych w dofinansowaniu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3292) zawiera propozycję wydłużenia normy czasu pracy osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Projekt ten zawiera również propozycję zmniejszenia o 40% limitu kwoty na miesięczne dofinansowanie na zatrudnianie osób niepełnosprawnych z orzeczoną umiarkowaną stopniem niepełnosprawności. Nie można oprzeć się wrażeniu, iż propozycja wydłużenia czasu pracy tej grupie niepełnosprawnych pracowników jest gestem w stronę pracodawców osób niepełnosprawnych. W ten sposób pracodawcy mają sobie wyrównać straty jakie poniosą z tytułu zmniejszonego o 40 % limitu miesięcznego dofinansowania. NSZZ „Solidarność” stanowczo sprzeciwia się propozycjom rozwiązań prawnych, które przerzucają na osoby niepełnosprawne poniesienie kosztu szukania oszczędności dla PFRON.

Przebieg prac nad projektem w sejmowej podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw, które odbyły się w dniach 4 i 5 października br. wskazuje, iż w walce między organizacjami pozarządowymi a pracodawcami osób niepełnosprawnych o środki z Funduszu, głos samych osób niepełnosprawnych się nie liczy. W odpowiedzi na postulaty niewidomych i niepełnosprawnych przedstawicieli NSZZ „Solidarność” obecnych podczas prac podkomisji, o skreślenie propozycji wydłużenia normy czasu pracy osób niepełnosprawnych i o nieprzerzucanie w ten sposób na osoby niepełnosprawne kosztów niedoborów w Funduszu, wydłużoną normą czasu pracy objęto również osoby niepełnosprawne ze znacznym stopniem niepełnosprawności

mimo, iż początkowo zmiana miała dotyczyć tylko osób niepełnosprawnych z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. Argumentami jakie padały ze strony organizacji pozarządowych i pracodawców za wprowadzeniem wydłużonej normy czasu pracy osób niepełnosprawnych było twierdzenie, iż siedmiodzinny czas pracy osób niepełnosprawnych jest dla nich dyskryminujący.

Trudno zgodzić się z tezą, iż wydłużenie normy czasu pracy osób niepełnosprawnych wyrówna ich szanse na rynku pracy. W obecnym stanie prawnym czas pracy osoby niepełnosprawnej może, na jej wniosek i za zgodą lekarza, wynosić 8 godzin dziennie i 40 godzin tygodniowo. Potrzeba naprawdę wiele złej woli aby przepisy antydyskryminacyjne, dopuszczające różnicowanie sytuacji prawnej osób niepełnosprawnych, których wprowadzenie miało na celu ich ochronę, używać jako argumentu przeciwko nim.

NSZZ „Solidarność” wnosi o skreślenie zmiany 5 lit a,b,c w art. 1 projektu.

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DN. 20.10.2010 R.

Stanowisko KK nr 15/10

ws. tragicznego wydarzenia w Łodzi

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” przekazuje wyrazy współczucia rodzinie zamordowanego Marka Rosiaka i solidaryzuje się z rannym Pawłem Kowalskim.

To pierwsze zabójstwo o charakterze politycznym w 20-letniej historii wolnej Polski. Niewątpliwie przyczynił się do tego poziom debaty publicznej, agresja polityków, kampanie oszczerstwa i wyszydzania przeciwników politycznych a często po prostu inaczej myślących ludzi, brak dialogu i szacunku dla drugich.

Wielu ludzi Solidarności oddało życie, by w Polsce nie rządziła nienawiść i przemoc.

Apelujemy do wszystkich – nie dajmy się zwyciężać złu, zło dobrem zwyciężajmy.

Uchwała KK nr 17/10

ws. stwierdzenia nieważności uchwały nr 23/2010 z dnia 30 lipca 2010 r. Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Śląsko-Dąbrowskiego

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 61 ust. 1 zdanie 2 Statutu NSZZ „Solidarność” oraz § 3 ust.1 pkt 2 i § 4 ust. 2 pkt 1 uchwały KK nr 13/10 ws. stwierdzenia nieważności uchwał i decyzji podjętych z naruszeniem Statutu NSZZ „Solidarność” oraz innych aktów prawa wewnątrzwiązkowego stwierdza nieważność uchwały nr 23/10 z dnia 30 lipca 2010 r. Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Śląsko-Dąbrowskiego dot. zwieszenia władzy wykonawczej organizacji zakładowej NSZZ „Solidarność” w PKP Cargo S.A. Górnośląski Zakład Spółki w Rybniku.

Uzasadnienie

Przedmiotowa uchwała nr 23/10 z dnia 30 lipca 2010 r. wprowadzała instytucję zawieszenia władzy wykonawczej organizacji zakładowej, przy czym podkreślenia wymaga fakt, że uchwała ta została podjęta w sytuacji niezrealizowania zadań wynikających z wcze-

śniejszej uchwały nr 09/10 z dnia 29 kwietnia 2010 r. Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Śląska-Dąbrowskiego dot. wprowadzenia zarządu komisarycznego w tejże właśnie organizacji. Oznaczało to powtórne wprowadzenie zarządu komisarycznego w stosunku do tej samej związkowej osoby prawnej i w oparciu o te same przesłanki faktyczne. Natomiast zgodnie z dyspozycją § 56 ust. 4 Statutu NSZZ „Solidarność” po bezskutecznym przeprowadzeniu czynności związanych z zarządem komisarycznym właściwy miejscowo Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” dokonuje skreślenia podstawowej jednostki organizacyjnej Związku poddanej tej procedurze. Obowiązek ten ma charakter bezwzględny, niezależnie od okoliczności stanowiących podstawę podjęcia nieważnej uchwały.

Uchwała KK nr 18/10

ws. stwierdzenia nieważności uchwały z dnia 6 września 2010 r. ZR Śląska Opolskiego dotyczącej rejestracji organizacji NSZZ „Solidarność” w PKP Cargo S.A. GZS w Rybniku

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie par. 61 ust. 1, zdanie 2 Statutu NSZZ „Solidarność” oraz par. 3, ust. 1 p. 2 i par. 4, ust. 2, p. 1 uchwały KK nr 13/10 w sprawie stwierdzenia nieważności uchwał i decyzji podjętych z naruszeniem Statutu NSZZ „Solidarność” oraz innych aktów prawa wewnątrzwiązkowego stwierdza nieważność uchwały Zarządu Regionu Śląska Opolskiego NSZZ „Solidarność” z dnia 6 września 2010 r. dotyczącego rejestracji organizacji zakładowej NSZZ „Solidarność” w PKP CARGO S.A. Górnośląski Zakład Spółki w Rybniku.

Uzasadnienie

Uchwała Zarządu Regionu Śląska Opolskiego z dnia 6 września 2010 r. dot. rejestracji organizacji NSZZ „Solidarność” w PKP Cargo S.A. Górnośląski Zakład Spółki w Rybniku narusza par. 19 ust. 2 Statutu, ponieważ w dniu podejmowania przez Zarząd wymienionej wyżej uchwały PKP Cargo S.A. Górnośląski Zakład Spółki w Rybniku był objęty działalnością podstawowej jednostki organizacyjnej NSZZ „Solidarność” zarejestrowanej w Regionie Śląsko-Dąbrowskim.

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych we wrześniu 2010 r.

Wyszczególnienie	IX 2010			I-IX 2010
	XII 2009= 100	IX 2009= 100	VIII 2010=100	I-IX 2009= 100
O G Ó Ł E M	102,1	102,5	100,6	102,5
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	102,7	104,1	101,4	102,9
Żywność i napoje bezalkoholowe	102,6	104,3	101,8	102,2
w tym żywność	102,8	104,7	102,0	102,2

Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	102,9	103,3	100,0	105,9
Odzież i obuwie	96,0	97,0	102,6	95,9
Mieszkanie	102,8	103,2	100,2	103,2
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	103,4	103,8	100,3	103,7
w tym nośniki energii	103,7	104,2	100,4	103,7
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	100,5	100,9	100,0	101,4
Zdrowie	102,6	102,9	100,2	103,0
Transport	104,2	103,8	99,8	106,5
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	107,9	107,1	99,8	112,4
Łączność	99,9	98,5	100,0	98,6
Rekreacja i kultura	101,4	99,0	99,5	99,8
Edukacja	101,7	102,8	101,0	102,7
Restauracje i hotele	102,3	102,9	100,3	103,4
Inne towary i usługi	101,1	101,7	100,1	102,3

W okresie styczeń - wrzesień br. ceny towarów i usług konsumpcyjnych wzrosły o 2,1%.

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw¹ we wrześniu 2010 r.

Wyszczególnienie	IX 2010			I-IX 2010
	w liczbach bezwzględnych	VIII 2010=100	IX 2009=100	I-IX 2009=100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	5363,9	100,2	101,8	100,2
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	3403,68	99,9	103,7	102,9
w tym bez wypłat z zysku	3400,99	99,9	103,7	102,9

Budownictwo mieszkaniowe a) w okresie I-IX 2010 r.

Formy budownictwa	2010				
	IX			I-IX	
	liczba mieszkań	IX 2009=100	VIII 2010= 100	liczba mieszkań	I -IX 2009=100
Mieszkania oddane do użytkowania					
Ogółem	12129	104,1	111,9	97039	84,5
Spółdzielcze	722	93,5	191,5	3985	74,5
Indywidualne	5811	109,6	101,6	49887	98,6

Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	5302	109,6	128,4	38567	71,4
Pozostałe ^{b)}	294	39,5	48,0	4600	93,3
Mieszkania, których budowę rozpoczęto					
Ogółem	15111	98,3	99,4	127717	116,2
Spółdzielcze	392	128,9	86,0	3276	101,1
Indywidualne	8420	93,1	89,6	73124	98,9
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	5946	108,8	114,7	47990	160,6 6
Pozostałe ^{b)}	353	63,7	213,9	3327	116,9
Mieszkania, na realizację których wydano pozwolenia					
Ogółem	17235	102,4	105,6	132276	95,5
Spółdzielcze	278	131,8	43,7	2679	83,4
Indywidualne	8935	97,1	96,6	77937	97,4
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	7553	133,1	122,5	48891	99,3
Pozostałe ^{b)}	469	26,9	176,3	2769	45,3

a) dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych

b) zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

• Źródło GUS

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA

Kolejne posiedzenie Naczelnej Rady Zatrudnienia z udziałem wiceminister Czesławy Ostrowskiej odbyło się w dniu 30 września 2010r., i było poświęcone głównie omówieniu planów finansowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Funduszu Pracy na rok 2011.

Plan FGŚP nie budził zastrzeżeń poza nieznaną skalą dynamiki bankructw,

szczególnie w kategorii mikro przedsiębiorstw.

Plan Funduszu Pracy wywołał burzę i w rezultacie jednomyślny protest Rady. Zmuszony byłem w imieniu NSZZ Solidarność plan odrzucić całkowicie.

Przyjęty przez Radę Ministrów budżet państwa nie jest ani rozwojowy, ani proza-

trudnieniowy Raport Polska 2030 słusznie zwraca uwagę, że miarą sukcesu na rynku pracy nie jest niska stopa bezrobocia (a ta jest wysoka), lecz wysoka stopa zatrudnienia (a ta jest niska). Większość polskich przedsiębiorców nie planuje w ciągu najbliższych 6 miesięcy wzrostu zatrudnienia (73%) a od 10 do 30 % przewiduje wzrost redukcji włącznie z państwem polskim (10% cięć w administracji). Trendy światowe jak i krajowe dotyczące polskiego rynku pracy są bardzo niekorzystne, stąd tym większa rola Funduszu Pracy.

Tymczasem projekt zakłada radykalne (niezrozumiałe) zmniejszenie środków Funduszu Pracy na realizację zadań ustawowych – na poprawę mobilności osób bezrobotnych, co znacząco ograniczy skuteczność państwa w realizacji głównych celów odnowionej strategii lizbońskiej, jakimi są pełne zatrudnienie oraz tworzenie nowych, dobrych miejsc pracy.

Pani profesor Kryńska zachęca do stopniowego powiększania środków na aktywne polityki rynku pracy, takie samo stanowisko zajęła Naczelna Rada Zatrudnienia, a tymczasem minister pracy zgadza się na:

- wieloletnie wyprowadzanie środków Funduszu Pracy (zasiłki i świadczenia przedemerytalne, środki na szkolenia lekarzy),
- znaczące obcięcie środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu.

Mam świadomość, że efekty zatrudnieniowe po ustaniu programów publicznych służb zatrudnienia są znikome (wg danych MPiPS w roku 2009 spadła ogółem efektywność zatrudnieniowa podstawowych form aktywizacji). Niska jest też wartość szkoleń dla bezrobotnych przy wyższych kosztach. Obcięcie środków zniszczy dotychczasowe wysiłki. Ze strony NSZZ Solidarność nie ma na to zgody.

Niezbędne jest dalsze zwiększanie efektywności i skuteczności Aktywnych Polityk Rynku Pracy oraz objęcie większej ilości bezrobotnych wsparciem z Funduszu Pracy, a także zwiększenie wartości zasiłków dla bezrobotnych, zakresu oraz okresów ich wypłacania w przypadku braku zindywidualizowanych ofert pracy. Decyzja rządu o obcięciu środków z Funduszu Pracy z 7 mld (2010) na 3,2 mld jest szkodliwa dla osób bezrobotnych w kontekście realizacji celów Strategii Lizbońskiej, realizacji zadań ustawowych pu-

blicznych służb zatrudnienia oraz instytucji państwa.

Z badań profesora Mieczysława Kabaja wynika, że stosunek wydatków na 1 bezrobotnego w Polsce przed akcesją wynosił jak 1:15 wydatków unijnych, po akcesji w roku 2009 osiągnął on poziom 1:11. Ile wyniesie po obciążeniu?

Również zasiłek dla polskiego bezrobotnego jest 10 krotnie niższy niż w krajach Europy. Zdziwienie NSZZ Solidarność jak i pozostałych partnerów społecznych oraz Naczelnej Rady Zatrudnienia wzbudziły również: projekt Ministra Finansów obciążenia podatkiem dochodowym członków wojewódzkich i powiatowych rad zatrudnienia tytułem ich szkoleń, a także kierunki prac nad ustawą o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

W zakresie informacji Minister Pracy o pracach rządu dotyczących zadań związanych z usuwaniem skutków powodzi z maja i czerwca 2010 roku zgłosiłem rozważenie:

- podwyższenia zasiłków z pomocy społecznej na rzecz osób dotkniętych powodzią z rezerwy państwa,
- podwyższenie progów dochodowych uprawniających do korzystania z pomocy społecznej przez mieszkańców dotkniętych powodzią,
- opłacenie dzieciom z rodzin dotkniętych powodzią, podręczników, ubrań, dożywienia, a także prądu,
- uregulowanie dla 84 tys. strażaków 1 mln 200 tys. ich nadgodzin za akcje w br.,
- zwolnienie z podwyższonego VAT-u materiałów zainwestowanych przez jednostki samorządu terytorialnego w odbudowę infrastruktury lokalnej zniszczonej przez powódź i osuwiska,
- zorganizowanie w Tarnobrzegu spotkania w celu konfrontacji kompleksowej informacji resortów w zakresie przeciwdziałania przyszłorocznym powodziom.

W sprawie Funduszu Pracy w dniu 6 października 2010r. odbyło się posiedzenie Prezydium Komisji Krajowej i będzie on również przedmiotem obrad w ramach Trójstronnej Komisji ds. Społeczno Gospodarczych w dniu 13 października 2010r.

- *Jacek Smagowicz , Warszawa, dnia 30 września 2010r.*

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

NEGOCJACJE

Dla Regionu Piotrkowskiego

W dniach 5-7 października 2010 r., w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich (hotel „Champion”) w Spale, odbyła się, kolejna w Regionie Piotrkowskim, edycja szkolenia negocjacyjnego.

Uczestniczyło w nim 20 osób – od młodych działaczy z nowych komisji po członka Prezydium ZR.

Logistyką zajmowała się Grażyna Adamczyk z biura Zarządu Regionu – wspie-

rana na miejscu przez przewodniczącego organizacji związkowej z Ośrodka.

Szkolenie otwierał i zamykał Przewodniczący Zarządu Regionu Piotrkowskiego – Zbigniew Bogusławski.

Zajęcia prowadził Jan Plata-Przechlewski z krajowego działu szkoleń.

- *jpp*

BHP

Kolejne seminarium KK/PIP

W dniach 11-12 października 2010 r., w wejherowskim hotelu „Bliza”, odbyła się tegoroczna edycja seminarium BHP – organizowanego od lat przez biura Komisji Krajowej przy współpracy z gdańskim Oddziałem Inspekcji Pracy.

Uczestniczyli w nim koordynatorzy BHP i społeczni inspektorzy pracy z Regionów i Branż, działacze KZ i MOZ zajmujący się tą tematyką, pracownicy (w tym stażyści) Komisji Krajowej – w sumie prawie 30 osób; zainteresowanie było w tym roku tak duże, że kilkoro chętnych nie zostało zakwalifikowanych z braku miejsc.

Pierwszego dnia nadinspektorzy z OIP (Henryk Batarowski oraz Dariusz Smoliński) mówili o: kulturze bezpieczeństwa i społecznej odpowiedzialności biznesu, prewencji wypadkowej i chorobowej, ocenie ryzyka zawodowego w miejscu pracy, przepisach prawa pracy w praktyce. Drugi dzień, moderowany przez Iwonę Pawlaczyk (krajowego Pełnomocnika ds. BHP), poświęcony był dyskusji dotyczącej sytuacji prawnej BHP i SIP – aktualnej oraz w świetle najnowszych projektów.

Logistyką zajmował się Jan Plata-Przechlewski z BSiPE.

- *jpp*

INFORMACJE RÓŻNE

25. KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ

25. Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, z udziałem ponad 300 związkowców, rozpoczął się 21 października we Wrocławiu. Głównym punktem dwudniowych obrad były wybory nowych władz związku.

Tegoroczny Zjazd odbywał się bez udziału polityków. Przyświecało mu hasło:

„Wrocław miasto spotkań”. Organizatorem spotkania był region Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”. O stanowisko przewodniczącego Komisji Krajowej ubiegało się dwóch poważnych kandydatów: szef NSZZ „Solidarność” od 2002 r. Janusz Śniadek i Piotr Duda, szef śląsko-dąbrowskiej „Solidarności”.

Na Dudę zagłosowało 166 delegatów zaś na Śniadka 139. uprawnionych do głosowania było 322 delegatów, ale kart do głosowania wydano 313. Oddano głosów 313, ważnych 309. Tuż po ogłoszeniu wyników głosowania delegaci owacjami na stojąco gratulowali Dudzie, skandując na przemian: "Piotrek! Piotrek!" i "Solidarność! Solidarność!". Januszowi Śniadkowi sala również na stojąco podziękowała. Tuż przed swym przemówieniem Duda został ubrany w żółtą koszulkę lidera.

- *To jest nasz nowy lider.* - mówił Jarosław Krauze z dolnośląskiej "S".

- *Dziękuję bardzo. Jestem wzruszony, dumny. Dziękuję bardzo za to, że mi zaufaliście, że chcecie realizacji programu, który przedstawiłem w swoim wystąpieniu. Chcę zapewnić z tego miejsca, że punkt po punkcie będę realizował wszystko, co zapowiedziałem. Ja słowa dotrzymuję. Jeszcze raz dziękuję Januszowi. Te wybory pokazały, że potrafimy dyskutować o sprawach związku. Zapraszam wszystkich bez wyjątku do współpracy* - mówił Duda.

Na nową kadencję wybrano 34 przewodniczących regionów oraz 16 przewodniczących struktur branżowych. Do zmian na stanowisku przewodniczącego doszło w dwóch regionach: elbląskim - przewodniczącym został Jan Fiedorowicz i dolnośląskim, gdzie wybrano Kazimierza Kimsę, oraz w dwóch sekretariatach branżowych: Sekretariat Metalowców - przewodniczącym został Bogdan Szozda, Sekretariat Oświaty i Nauki - wybrano Ryszarda Proksę.

Drugiego dnia zjazdu zostało wybranych także 50 członków Komisji Krajowej oraz 15 członków Krajowej Komisji Rewizyjnej.

Na zjazd przybyło również ponad 61 gości zagranicznych reprezentujących 30 organizacji związkowych z całego świata. Z delegatami spotkał się John Monks, sekretarz generalny EKZZ oraz Gregor Gradem z MKZZ. Obaj gratulowali nowemu przewodniczącemu Komisji Krajowej.

RZĄD ŁAMIE USTALENIA

Rząd zlekceważył porozumienie w sprawie wysokości przyszłorocznej wysokości wynagrodzenia minimalnego – uważa NSZZ „Solidarność”. Stanowisko w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia przyjęło 6 października 2010 r. prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

„Prezydium Komisji Krajowej wyraża swój protest i oburzenie zlekceważeniem przez rząd porozumienia w sprawie wysokości przyszłorocznego wynagrodzenia minimalnego pomiędzy pracodawcami, związkami zawodowymi i przedstawicielami rządu //! zawartego w uchwale nr 41 Komisji Trójstronnej w wysokości 1408 PLN” – czytamy w stanowisku. Związkowcy wyliczyli, że po raz pierwszy od lat wynagrodzenie minimalne zmaleje wobec prognozowanej przyszłorocznej średniej płacy w całej gospodarce.

Prezydium Komisji Krajowej uważa, że rząd złamał również zeszłoroczne ustalenia, w myśl których miał określić precyzyjny

sposób podnoszenia wysokości minimalnego wynagrodzenia do 50 proc. płacy średniej.

„Decyzja Rady Ministrów to kolejny dowód na znikomą rolę dialogu społecznego, który ma służyć niemal wyłącznie legitymizacji <<jedynie słusznych>> rozwiązań proponowanych przez rządzących. W praktyce - to kontynuacja polityki oszczędzania na najuboższych - piszą w swoim stanowisku przedstawiciele „S”. Pogłębi to rozwarstwienie i zepchnie kolejne szeregi pracujących - nawet na pełnym etacie, w sferę ubóstwa.

Rządowa decyzja w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia oraz pozostałe plany dotyczące oszczędności budżetowych wpisują się niestety w politykę oszczędzania na najsłabszych i przeczucia kosztów kryzysu na tych, którzy go nie wywołali. Przypomnijmy, że w planach budżetowych na przyszły rok, rząd zaplanował, m.in. podwyżki VAT, zamrożenie kwoty wolnej od podatku czy zamrożenie progów dochodowych uprawniających do zasiłków z pomocy społecznej i świadczeń rodzinnych.

ARTYKUŁ MIESIĄCA

SOLIDARNOŚĆ MUSI BYĆ BLIŻEJ LUDZI

– Chodzi o to, by związkowi działacze byli bliżej szeregowych członków związku. Nie wyobrażam sobie, że będę rozwiązywał ich problemy zza biurka w Gdańsku.

Z Piotrem Dudą, przewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ Solidarność rozmawia Beata Gajdziszewska i Wojciech Gumułka

– Rozmawiamy tuż po Pana wyborze na stanowisko przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ Solidarność. Emocje już opadły?

– Jeszcze nie do końca. Jestem szczęśliwy i wzruszony. Cieszę się, że delegaci mi zaufali i że razem ze mną chcą zmieniać Solidarność. Bo moje kandydowanie na szefa Komisji Krajowej to tak naprawdę było zaproszenie do zmieniania naszego związku. Jesteśmy wspaniałą organizacją, mamy wyjątkową historię. Ale nie możemy żyć głównie czasami, które minęły. Przed związkiem jest mnóstwo zadań, trzeba działać, rozwiązywać problemy, a nie tylko patrzeć wstecz. Podczas wszystkich przedwyborczych spotkań mówiłem, że Solidarność potrzebuje większej skuteczności w każdej z dziedzin swojej aktywności. Chcę, żebyśmy skutecznie rozwiązywali problemy, jakie stają przed Solidarnością, ale przede wszystkim te, z jakimi w pracy spotykają się nasi członkowie. Od tego, czy będziemy skuteczni, zależy przyszłość Solidarności.

– Właśnie – jaka będzie przyszłość związku pod przewodnictwem Piotra Dudy?

– Solidarność musi być bliżej ludzi. Stanie się tak, gdy ciężar działalności związkowej przeniesiemy do stolicy. Wiem, że wśród wielu działaczy związkowych, zwłaszcza z Wybrzeża, ten pomysł nie jest popularny. Ale uważam, że posiedzenia Komisji Krajowej powinny odbywać się w Warszawie i wszędzie tam, gdzie pojawią się jakieś problemy. Chodzi o to, by związkowi działacze byli bliżej szeregowych członków związku. Nie wyobrażam sobie, że będę rozwiązywał ich problemy zza biurka w Gdańsku. Trzeba też odchodzić od modelu, w którym komisja zakładowa jest jedna na całą Polskę. W przypadku dużych komisji obejmujących firmę z oddziałami rozszanymi po całym kraju zdarza się, że taka organizacja nie funkcjonuje jak powinna.

Tam nie ma solidarności. Trzeba postawić na zakładowe organizacje koordynacyjne i cały czas poszukiwać w statucie takich możliwości, byśmy byli związkiem dostosowanym do zmieniającej się struktury zakładów pracy.

– W swoim wystąpieniu mówił Pan również o potrzebie zmian w sferze związkowej informacji...

– Dział informacji jest kluczowy i powinien podlegać bezpośrednio szefowi związku. Z naszej strony musi nastąpić ekspansja informacyjna, musimy być bardziej aktywni, działać szybciej. Przede wszystkim trzeba jednak zmienić samo podejście do informacji. Najwyższa pora zacząć chwalić się tym, co robimy, a nie tylko narzekać, że jest ciężko, że nie ma dialogu, że nic nie możemy. Musimy zbadać, jaka jest poczytność naszej związkowej prasy i oglądalność strony internetowej. W dalszej perspektywie trzeba będzie ruszyć z projektem telewizji internetowej. Dziś rządzi kultura obrazkowa, ludzie wolą oglądać niż czytać. My musimy na te zmiany reagować.

– Duże emocje wzbudza też kwestia zaangażowania Solidarności w politykę... Związek odsunie się od polityki?

– Absolutnie nie. Pytanie, czy będziemy angażować się w politykę, jest nie na miejscu. Trzeba natomiast zapytać, jak to robić. Solidarność to zbyt duża i zbyt ważna organizacja, by była petentem jakiegokolwiek partii politycznej. Odwrotnie – to politycy powinni zabiegać o nasze względy.

Solidarność jest organizacją broniącą praw pracowniczych. Najbliżej nam do programu Prawa i Sprawiedliwości, to nie ulega wątpliwości. Ale jeśli, żeby pomóc naszym członkom, trzeba będzie rozmawiać z innymi partiami, to nie mam wątpliwości, że takie rozmowy trzeba prowadzić.

– Zastanawiał się Pan już nad składem prezydium Komisji Krajowej?

– Z tym mam największy kłopot, bo w prezydium KK potrzebni są ludzie chętni do ciężkiej pracy. Nie będę powoływać statystów, bo tych jest wszędzie pełno. Nie chcę mieć w prezydium osób, które będą przywozić mi swoje kłopoty i oczekiwać, żebym ja je roz-

wiązywał. To powinni być ludzie zaangażowani w rozwiązywanie problemów całego związku. Liczę, że takich znajdę.

– Jak Pan zamierza wykorzystać doświadczenie Janusza Śniadka?

– To świetny związkowiec, bardzo oddany Solidarności. Mamy znakomite relacje, nasza kampania wyborcza była prowadzona w dżentelmeńskim stylu, nie spaliliśmy pomiędzy sobą mostów. Dlatego bardzo bym chciał, by jego wiedza i doświadczenie dalej służyło naszemu związkowi. Rozmawiałem już z nim o tym.

– Pracownicy Komisji Krajowej w Gdańsku odczuwają zmianę na stanowisku przewodniczącego?

– Nie będę innym pracodawcą niż byłem dla swoich dotychczasowych podwładnych. W Komisji Krajowej, podobnie jak przed laty w Śląsko-Dąbrowskiej Solidarności, będę musiał przeprowadzić analizę zatrudnienia w poszczególnych działach. Chcę się spotkać z organizacją związkową oraz z pracownikami i powiedzieć im jasno, że jesteśmy ludźmi wynajętymi za pieniądze członków związku i musimy pracować w taki sposób, by obsługa naszych związkowców była jak najbardziej skuteczna, ale i jak najtańsza. Dopiero po tych rozmowach i po dokładnej analizie stanu zatrudnienia będę mógł się pełniej wypowiedzieć o ewentualnych zmianach. Nie zmieni się jedno: moi podwładni mają w pracy swobodę, cenię u nich inicjatywę. Ale jednocześnie wymagam, by każdy był za swoje zadania odpowiedzialny, samodzielnie podejmował decyzje i nie bał się ich. Wiedza i intelekt pracowników oraz dobra atmosfera – to jest recepta na sukces naszej organizacji.

– Czy to dobra atmosfera miała również wpływ na powodzenie przedsięwzięć, podejmowanych w ciągu ostatnich 8 lat przez Śląsko-Dąbrowską Solidarność?

– Oczywiście. To dzięki niej potrafiliśmy się mobilizować do pracy i związkowych akcji. Dzięki niej potrafiliśmy też wspaniale się bawić, świętować. Ale też pomagać sobie, gdy któregoś z nas dotknął losowy dramat czy radzić sobie w ciężkich chwilach. Przez te 8 lat przyszło mi pożegnać wielu wspaniałych kolegów, od których dużo się nauczyłem. To były trudne momenty, które uczyły nas pokory i wzajemnego szacunku dla siebie. Jestem dumny z atmosfery pracy, jaką przez 8 lat udało mi się stworzyć w Katowicach. Naprawdę się wzruszyłem, gdy wyjeżdżałem na zjazd do Wrocławia, a przy wyjściu czekali na

mnie wszyscy pracownicy. Dali mi maskotkę na szczęście. Pomogło...

– Wśród delegatów znany jest Pan jako zdeklarowany związkowiec, ale szeregowi członkowie Solidarności wiedzą o Panu niewiele...

– We wrześniu 1980 r., jako 19-letni chłopak, rozpocząłem pracę zawodową w Hucie im. 1-go Maja w Gliwicach na stanowisku tokarza. To był początek Solidarności. Pierwszego dnia pracy dostałem do ręki związkową deklarację. To było dla mnie wielkie przeżycie. Szybko podpadłem, bo po pacyfikacji Kopalni Wujek rozdawałem w zakładzie czarne wstążki. Zostałem wcielony do wojska, do czerwonych beretów. Najpierw służyłem w Warszawie, a później na misji pokojowej ONZ na Bliskim Wschodzie. W 1983 r. po odsłужeniu wojska wróciłem do pracy w hucie. Przez sześć lat dałem się poznać jako człowiek, który niczego się nie boi. Więc po reaktywacji Solidarności ludzie wybrali mnie na przewodniczącego związku na największym wydziale w zakładzie. Później był awans do prezydium ZR i kolejne związkowe zadania.

– Podobno jako jeden z niewielu może się Pan przywitać z Lechem Wałęsą, jak noblista z noblistą...

– Wojska ONZ na Wzgórzach Golan w Syrii, w których odbywałem służbę wojskową, zostały uhonorowane zbiorową pokojową Nagrodą Nobla. A więc po części też jestem jej laureatem. Dodatkowo ówczesny szef ONZ udekorował wszystkich żołnierzy medalami W Służbie Pokoju. Misja pokojowa na Bliskim Wschodzie była dla mnie piękną przygodą, a zarazem ogromnym wyróżnieniem.

– Jak Pana rodzina radzi sobie z Pana nieobecnością w domu?

– Na szczęście moje dzieci są już dorosłe, a żona nad podziw wyrozumiała. Grażyna zgodziła się na mój start w wyborach. To była nasza wspólna decyzja. Przywykła już do tego, że w domu jestem gościem.

– Pana współpracownicy mówią, że ma Pan znakomite poczucie humoru...

– Lubię się śmiać, również z samego siebie, mam duży dystans do siebie. Trzeba odejść od wyobrażenia o związkowcach, którzy piastując funkcje są zarazem niedostępnymi sztywniakami. Często jestem zdziwiony treścią związkowców, z którymi spotykam się po raz pierwszy. Przecież jestem normalnym facetem i chcę, żeby ludzie tak mnie odbierali.

Piotr Duda przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ Solidarność

Do Solidarności należy od 1980 roku, kiedy zaczął pracę w Hucie Gliwice na stanowisku tokarza. W latach 1981–83 jako komandos służył w elitarniej VI Pomorskiej Dywizji Powietrzno-Desantowej, w tym w siłach ONZ w Syrii. Po skończeniu służby wojskowej wrócił do pracy w hucie. W 1992 roku został wybrany na przewodniczącego komisji zakładowej. 3 lata później został wybrany do prezydium Zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiego, a w 1997 r. został skarbnikiem ZR. 25 czerwca 2002 r. w wyborach na przewodniczącego Śląsko-Dąbrowskiej Solidarności zdecydowanie pokonał urzędującego szefa Zarządu Regionu Wacława Marszewskiego. Swoją wyborczą sukces powtórzył podczas WZD w roku 2006 i 2010 (wtedy był jedynym kandydatem, dostał ponad 98 proc. głosów). Od 8 lat jest członkiem Komisji Krajowej NSZZ Solidarność. Od 1998 roku jest prezesem Fundacji na Rzecz Zdrowia Dzieci i Młodzieży Regionu Śląsko-Dąbrowskiego im. Grzegorza Kolosy – największej w regionie pozarządowej instytucji zajmującej się organizacją letniego wypoczynku dla dzieci. Jest też członkiem Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP oraz wiceprzewodniczącym Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego.

Odznaczony Medalem w Służbie Pokoju nadanym przez sekretarza generalnego ONZ oraz Złotym Medalem MON Za Zasługi dla Obronności Kraju. Laureat Nagrody im. Haliny Krahelskiej, przyznawanej przez Głównego Inspektora Pracy za wybitne osiągnięcia w zakresie ochrony pracy i ochrony zdrowia w środowisku pracy. Wyróżniony Złotym Medalem im. Jana Kilińskiego Za Zasługi dla Rzemiosła Polskiego oraz Złotym Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej przyznawanym przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa

Ma 48 lat. Mieszka w Gliwicach. Z żoną Grażyną ma dwoje dzieci – 25-letniego Marcina i 22-letnią Sabinę. Interesuje się sportem i muzyką.

Drodzy czytelnicy Biuletynu Informacyjnego Komisji Krajowej

Wraz z rozsyłanym Serwisem Informacji Solidarności w październiku 2010 r. przesłane zostały następujące materiały i dokumenty:

SIS nr 41 (195) z 4 października 2010 r.

- 1) Chcemy żyć godnie tu i teraz
- 2) Europejski Dzień Akcji

SIS nr 42 (196) z 12 października 2010 r.

- 1) Kadencja 2006 – 2010 r.
- 2) Raport makroekonomiczny

SIS 43 (197) z 18 października 2010 r.

- 1) Od zjazdu do zjazdu

SIS nr 44 (198) z 26 października 2010 r.

- 1) SIS Specjalny z XXV Krajowego Zjazdu Delegatów